

Poštnina plačana pri
pošti 1317 Sodražica

Suhorobar

113/ XX, julij – avgust 2018

Glasilo občine Sodražica

Psoglavski dnevi 2018

Vsebina

- 4 ŽUPANOVA STRAN**
Bomo podprli turizem?
- 5 AKTUALNO**
Svetniki delovni pred poletjem
Razvojni koraki se vrstijo
Zbiramo predloge za priznanja in nagrade
- 8 PSOGLAVSKI DNEVI**
Znova pisano dogajanje
Aktivni upokojenci
Družina Ivanc
- 11 MED NAMI**
Predstavljamo novo zdravnico
- 13 V SPOMIN**
Obnovljena spominska plošča
- 14 RIBIČI**
Prostovoljni projekt ribnik
- 15 ŠEDRŽANKE**
Vse o fižolu
Gremo naokrog
- 17 ŠOLA / VRTEC**
Šolski zvonec znova vabi
- 18 ZDRAVJE**
Sobotno razvajanje
- 20 OD TU IN TAM**
Sodraške kvačkarice malo drugače
Kapelica skoraj končana
Kaj počnejo mladi danes?
- 26 NOVIČKE IZ KNJIŽNICE**
S knjigo v jesen

Foto na naslovnici: Zdenka Lušin,
Zdomarski podmladek

SRČNA OZIMNICA

PIŠE: NINA PIRC VOVČKO, UREDNICA

Kako ste kaj v tem času, ko se poletje počasi poslavlja? Ste v mislih že pri jeseni in zimi ali pa morda še lovite utrinke poletnih dni in noči? Poletje je čas, ko je narava na višku ustvarjalne (lahko bi rekli stvariteljske) energije. Enako je z nami, ki smo njeni sinovi in hčere. Pod sončnimi žarki zorijo plodovi, ljudje pa si v tem času navadno izpolnimo kakšno željo po obisku različnih krajev, ljudi, prireditvev. Prav in dobro je tako. S pridelanim sadjem in zelenjavo bomo napolnili shrambo svojega doma, z doživetji pa shrambo svojega srca. A pripraviti ozimnico v srcu – to je včasih lažje reči kot storiti ...

Navadno vsaj približno vem, kaj imamo v hladilniku in shrambi. Ko gre za hrano, je stvar vidna, otipljiva in zato logična. Če česa ni, vem, da lahko stopim na vrt, v klet, v trgovino ali k sosedu (lepa stara navada, ki žal ni več v modi). Ko gre za domačo shrambo, torej kar gre, ko pa gre za shrambo srca, so stvari nekoliko manj jasne. V naši kulturi se s srcem (in s seboj nasploh) nimamo navade kaj dosti ukvarjati. Kaj je tisto, kar v resnici potrebujemo? In kaj si res želimo? Sreče, boste morda rekli. Ja, sreče, a pot do nje – o tem sem prepričana – vodi preko srca. To razbiramo iz ugotovitev sodobne psihologije, daje pa nam slutiti tudi naš jezik. Nekoč davno, ko so vile rojenice vdihnile življenje jeziku, ki mu pravimo materni, sta se porajali tudi besedi *srečen* in *srčen*. Tako zelo podobni sta si, da bi temu težko rekli naključje...

Ko sem si torej zastavila vprašanje, iz katerih poletnih trenutkov si bom naredila srečno – srčno ozimnico, sem bila sprva negotova. Ko pa sem pomislila na vse lepo, kar me v tem poletju osrečuje, je topli vrelec le našel pot na površje. Tu je nekaj stvari z mojega srečnega seznama: pogled na prostrano, svobodno morje, enakomerno pljuskanje valov, oljčni nasad na pregreti rdeči prsti. Od trenutkov doma mi ostajajo večerna melodija neutrudnih čričkov in ples kresnic med nočnimi travami, sproščen smeh med prijatelji, igrivo petje z otroki in čas, ko jih lahko samo opazujem in se veselim, da jih imam.

Eden od srčnih dogodkov v tem poletju je bil zame tudi naš Tržni dan. Praznik, na katerega se na ulicah Sodražice srečujemo dobromisleči ljudje, da proslavimo bogastvo vsega, kar imamo in zmoremo, v tem uživamo, poklepetamo ter smo preprosto veseli, da smo. Nepozabna je bila tudi delavnica sproščanja in stika s seboj pri Katarini iz Društva ZDRAV.si, pa skozi celo poletje sproščeni nasmeh in razigranost vaških otrok, ki so brezskrbno uživali poletje. V tokratnem Suhorobarju lahko preberete še o mnogih drugih doživetjih, ki so prebivalcem naše doline veliko pomenila in so jih zapisali, da ne bi šla v pozabo.

Ko zaprem oči in pomislim na letošnjo poletna doživetja, me navda občutek obilja, preskrbljenosti, hvaležnosti. Zdaj vem, da so to trenutki, ki sem jih uspela doživeti, jih občutiti, se jim prepustiti in čuditi. Trenutki, ko sem preprosto bila. Brez mnenj in sodb, brez dolžnosti, brez včeraj in jutri. Na plano jih bom potegnila, ko bo zunaj (ali znotraj) bril mrzel veter. Grelji me bodo vso zimo, vse tja do pomladi, ko se en krog sklene in se začne nov. V moji srčni shrambi torej je nekaj zaloge. Iz srca jo želim tudi vam.

NASLEDNJI SUHOROBAR

Rok za oddajo gradiva je **28. september 2018**. Gradivo, predloge in vprašanja nam lahko pošljete na naslov:

suhorobar@gmail.com

Vabljeni k soustvarjanju našega skupnega glasila!

MI IN TURIZEM

PIŠE: BLAŽ MILAVEC, ŽUPAN; FOTO: ZDENKA LUŠIN

Na letošnjem Tržnem dnevu je bil naš slavnostni gost predsednik Turistične zveze Slovenije Peter Misja, sicer župan občine Podčetrtek. Ob robu srečanja je pohvalil naše kraje kot lepe, še zlasti je izpostavil urejenost Sodražice in nekaj okoliških vasi, ki si jih je uspel na hitro ogledati pred samo prireditvijo. Seveda je gledal skozi prizmo, da nismo turistični kraj, kjer bi si načrtno prizadevali za urejanje in opleševanje svojih domov in krajev. Zavedajoč se, da je del te pohvale tudi namerna dobrohotnost gosta, je bilo v podtonu vendarle zaznati, da je bila pohvala iskrena. To nas lahko veseli, saj izkazuje, da nismo toliko slabši kot tam, kjer so prepoznani in poznani kot turistični kraji.

Zavedam se in priznam, da turizem do sedaj v občini ni bil ravno prioriteta. Končno niti ni mogel biti. V teh letih smo namreč na investicijskem področju posvečali pozornost ureditvi osnovne infrastrukture, ker smo ocenili, da je to nuja in prva potreba. Za to področje so bila na voljo tudi zunanja (evropska in državna) sredstva. Po večini smo priložnost uspeli izkoristiti. Prihajajo pa drugačni časi. Prioritete se in se morajo spreminjati. Pred nas se postavljajo drugi izzivi in drugi cilji. Na infrastrukturnem področju bo sicer treba še veliko narediti, končno jo je treba stalno obnavljati in vzdrževati. A vendarle bo treba v prihodnje v občini vlagati tudi na drugih področjih. Med temi je zagotovo turizem. Na to je pokazala tudi razprava o turizmu, ki jo je maja organiziral svetnik Ernest Pirnat in je po mojem mnenju dala nekaj zanimivih zaključkov. Kot sem že večkrat pisal in govoril, sem v okviru omenjene razprave izpostavil dejstvo, da je turizem najbolj rastoča gospodarska panoga. Tega ni pozabil omeniti in izpostaviti niti naš gost na

letošnjem Tržnem dnevu. Zato je prav, da začnemo skupaj razmišljati in graditi razvoj in rast tudi na področju turizma v občini Sodražica. Kot nam je predstavil izkušnje in program razvoja turizma v svoji občini župan Jezerskega, ki smo ga z občinsko delegacijo obiskali julija, je glavni pogoj za razvoj turizma v nekem kraju ali občini sprejetje takšne odločitve s strani krajanov ali občanov. Turizma se namreč ne da iti, če temu ne pritrjuje večina ljudi ali mu celo nasprotuje. Vsi, ne le tisti, ki živijo neposredno od turizma, se morajo s to usmeritvijo strinjati. Drugače pač v nekem kraju turizem ni možen. To je celo prvi pogoj. Drugi pogoj, ki temu sledi, pa je odločenost dela prebivalstva, da si v turizmu reže kruh. Turizem je namreč najprej gospodarska, se pravi ekonomska kategorija, šele potem je tudi kaj drugega. Ne nepomembne, a ne najpomembnejše niso urejene hiše in zelenice, zgrajene kolesarske poti in pešpoti, postavljene usmerjevalne in informacijske table itd., ampak sta temelj volja in želja okolja, da turizem sprejme resno kot vsako drugo gospodarsko panogo. Stvarno gledano, verjetno pri nas ne bomo živeli le od turizma. To tudi ni naš cilj. Dobro bi pa bilo tudi temu področju bolj odpreti vrata. Končno se moramo sami odločiti, katerim področjem bomo dajali prednost. To je pomembno tudi zaradi sprejemanja dolgo-

ročnih razvojnih in prostorskih načrtov, da naenkrat ne pride do prevelikih napetosti med dejavnostmi, ki ne sodijo skupaj.

Občina Sodražica lahko že sedaj marsikaj pokaže in ponudi gostom. A jim tega žal po večini ne znamo prodati. Neokrnjena narava, kulturna, zlasti sakralna dediščina in druge znamenitosti, so že lahko zadosti, da gostje pridejo in si jih ogledajo. Tega že danes ni malo. Če ne bi bilo tako, se ne bi navdušili nad nami npr. pri avstrijskem ORF, ki pripravlja prispevek ravno o Sodražici in o njeni suhi robi. Žal pa je tako, da gostje potem odidejo ter dajo zaslužiti ponudnikom iz drugih občin. Zato sem prepričan, da bo v naslednjih letih potrebno ne le graditi javno turistično infrastrukturo, ampak predvsem ustvariti okolje, v katerem bo vsaj nekaj naših občanov začutilo izziv za delo in ustvarjanje na področju turizma. Ta pot zahteva trdo, dolgotrajno in zahtevno delo, a ima danes resne pogoje za uspeh tudi pri nas, v občini Sodražica. Koliko bodo takšne poti uspešne, je odvisno od tistih, ki bodo nanje stopili. Odvisno pa je tudi od okolja, občine in seveda tudi od vseh prebivalcev, ki moramo tiste, ki želijo stopati na takšne poti, ustrezno podpreti. Tukaj se namreč začne ali konča pot razvoja turizma pri nas. Upam na uspešen razvoj, saj nekaj stvari že danes daje bolj obetajoč pogled.

OBVESTILO O POTEKU PROJEKTA SORIKO

PIŠE: VINKO ČAMPA

Občina Sodražica obvešča, da operacija Oskrba s pitno vodo Sodražica–Ribnica–Kočevje (SORIKO) prehaja v zadnjo fazo. Terenska dela v okviru operacije se na območju naše občine izvajajo v naseljih Vinice, Zapotok, Sinovica in Preska, kjer se bodo predvidoma do konca avgusta zaključila dela za priklop hišnih priključkov ter izvedla sanacija ceste. Tako se bo, razen nekaj manjših del, praktično zaključil odsek Vinice–Zapotok–Sinovica in Preska. Na tem območju bodo tako naši občani prvič dobili tudi pitno vodo iz javnega sistema.

Konec avgusta oz. potem glavnina v septembru pa se načrtuje izvedba izgradnje vodovoda še na odseku Mali Zapotok in Pe-

sek–Jelovec. V času gradnje bo tu tako kot povsod drugod veljal poseben začasni prometni režim (obvozi). Prebivalcem območja izvajanja operacije bodo izvajalci predhodno podali časovni in lokacijski potek obvozov ter informacije o poteku del.

Občina Sodražica se vsem zahvaljuje za dozodajšnje razumevanje in sodelovanje, prebivalcem naselij, kjer dela še potekajo oz. se bodo šele začela, pa se priporočamo za potrpežljivost ter prav tako sodelovanje, kjer potrebujemo vašo pomoč oz. dejavnost.

OHRANIMO PITNO VODO
Oskrba s pitno vodo na območju
Sodražica - Ribnica - Kočevje

DELO OBČINSKEGA SVETA

PRIPRAVILA: DARJA VETRIH, FOTO: VINKO ČAMPA

V sredo, 13. 6. 2018, je Občinski svet Občine Sodražica zasedal na 21. redni seji in obravnaval devet točk dnevnega reda. Seji so prisostvovali kar trije gostje – poročevalci, in sicer namestnik komandirja Policijske postaje Ribnica Marjan Cimprič, vodja Medobčinskega inšpektorata in redarstva Marija Ajdič Francelj ter predsednik Nadzornega odbora Občine Sodražica Jože Drobnič.

Svetniki so se tako v prvem delu seje seznanili z Letnimi poročili Policijske postaje Ribnica ter Medobčinskega inšpektorata in redarstva. Iz poročil, zlasti policijskega, izhaja trenutno relativno ugodna varnostna slika občine. Župan se je zahvalil PP Ribnica za korektno sodelovanje z Občino, še posebno ob letošnji prireditvi srečanja Motoristov ob 20-letnici društva, ki je zaradi številčnosti obiskovalcev terjala še posebno angažiranje policije.

Jože Drobnič je Občinskemu svetu predstavil Poročilo Nadzornega odbora. Poročilo predstavlja ugotovitve nadzora poslovanja občine in izbranih posrednih proračunskih porabnikov v letu 2017. Nadzorni odbor je za obravnavano obdobje občine in vrtca kot izbranega posrednega proračunskega porabnika podal mnenje, da je bilo poslovanje v letu 2017 gospodarno, racionalno in v skladu s predpisi. Vsa tri poročila so dostopna na spletni strani občine.

V nadaljevanju je Občinski svet obravnaval in soglasno sprejel predlog Odloka o prodaji blaga zunaj prodajaln na območju občine Sodražica v prvi obravnavi. S predlaganim odlokom se ureja

prodaja blaga zunaj prodajaln na območju naše občine. Natančno se določijo dolžnosti in pravice upravljavcev, prodajalcev, način poslovanja ter možnost nadzora s strani občinskega organa MIR, in sicer na vseh površinah na območju občine Sodražica. Z odlokom se določajo pogoji za prodajo na javnih oz. zasebnih površinah ter na javni tržnici ter pravice in dolžnosti upravljavcev in prodajalcev. Predlog odloka je bil podan tudi v javno obravnavo, pripombe pa bo svet obravnaval na 2. obravnavi odloka.

OBČINSKI PROJEKTI

PRIPRAVILA: DARJA VETRIH, FOTO: VINKO ČAMPA, PETRA MARN, DARJA VETRIH

Otvoritve in predstavitev

Konec junija sta se v Sodražici odvijali dve otvoritvi. 26. junija je potekala otvoritev prenovljenega dela centra, ki jo je skupaj z županom, mag. Blažem Milavcem, opravil minister za infrastrukturo, dr. Peter Gašperšič. Oba sta poudarila pomen nove pridobitve za kraj in občino ter pomembnost sodelovanja med državo in lokalno skupnostjo.

Le tri dni kasneje, natančneje 29. junija, je župan skupaj s predsednikom Območne obrtne zbornice Ribnica Francem Lesarjem otvoril še novozgrajeno pokrito tržnico na trgu ter s tem zaključil aktivnosti projekta Pokrita tržnica Sodražica. Pokrita tržnica naj bi postala eden od osrednjih prostorov dogajanja v Sodražici. Če sklepamo po obisku na otvoritvi, si lahko obetamo lepo udeležbo tudi na prihodnjih dogodkih na tem prizorišču. Obe novozgrajeni pridobitvi v Sodražici je blagoslovil župnik Franc Bizjak.

Na začetku junija je v Izverju potekala predstavitev projekta regionalnega vodovoda oz. predstavitev operacije Oskrba

s pitno vodo SORIKO, ki sta jo organizirala Občina Sodražica in Hydrovod Kočevje, d. o. o., ki je ob tem pripravil tudi priložnostno razstavo o poteku investicije – od začetnih dogovorov do izvedbe. Udeležence je nagovoril Leon Behin, generalni direktor Direktorata za vode in investicije, Ministrstvo za okolje in prostor. Predstavitev projekta je podal direktor Hydrovoda Antun Gašparac, sam pomen projekta za naše kraje pa je povzel

župan Blaž Milavec. Dogodka se je poleg svetnikov, članov vaških odborov, občanov in druge zainteresirane javnosti udeležil tudi župan Loškega Potoka.

V sredini junija je Zveza borcev za ohranjanje vrednot NOB pripravila otvoritev prenovljene spominske plošče na Zdravstveni postaji Sodražica. Prenovo je v okviru sredstev za ohranjanje spomenikov v občini finančno podprla Občina Sodražica.

Obnova središča

Projekt prenove dela središča Sodražice predstavlja celovito prenovno državne ceste od konca Prvomajske ceste do kostanjevega parka pri zdravstveni postaji, obnovo pločnikov za pešce, povsem novo izgradnjo fekalne in meteorne kanalizacije, obnovo vodovoda, postavitev telekomunikacijskih linij, novo javno razsvetljava ter rekonstrukcijo in povečanje mostu čez Bistrico, novo avtobusno postajališče in semaforiziran prehod za pešce pri osnovni šoli. Celoten projekt je stal en milijon petdeset tisoč evrov, od tega je pretežni del bremena nosil državni proračun (70 %), preostali del (30 %) je zagotovila Občina Sodražica. Projekt je bil izveden v rekordnem času, saj je bil med Občino Sodražica in Direkcijo RS za infrastrukturo dogovorjen in odobren šele na začetku leta 2017, dela pa so se začela izvajati že na začetku julija. V veliki meri so se končala decembra 2017, manjši del pa se je izvedel in se zaključil to pomlad. Dela je izvajal CGP s partnerskim podjetjem KG s podizvajalci, nadzor pa je bil poverjen DRI in Seking, d. o. o.

Pokrita tržnica

Projekt Pokrita tržnica Sodražica je nastal v sodelovanju partnerjev: Občina Sodražica, Območna obrtno-podjetniška zbornica Ribnica in Turistično društvo Sodražica. Tekom projekta se je poleg izgradnje same tržnice v centru Sodražice pripravilo ustrezno gradivo in izdelal promocijski film, izdani sta bili tudi promocijska karta kraja in brošura z izborom receptov. Projekt je obsegal tudi izvedbo štirih kulinarčnih delavnic z namenom ohranjanja kulinarčne dediščine v povezavi s sodobnim časom, treh delavnic za animacijo lokalnega okolja z namenom razvoja ponudbe pridelovalcev in izdelovalcev ter samo otvoritev in predstavitev tržnice.

Projekt se je financiral iz sredstev Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje, ukrep Leader (19.2) v višini 85 % upravičenih stroškov in proračuna Občine Sodražica (preostanek upravičenih in ostalih stroškov, predvsem davek). Skupna vrednost projekta je tako znašala 89.261,57 EUR, od tega predstavlja prispevek partnerjev v projektu 37.123,49 EUR, od tega Občina Sodražica 30.399,36 EUR, sredstva LAS oz. EKSRP pa predstavljajo 52.138,08 EUR.

Glavni del projekta je bila postavitev nadstreška tržnice, ki jo je zasnoval arhitekt Janez Zobec iz Ribnice, izdelalo pa podjetje Teleg-m, d. o. o., iz Ljubljane. Vrednost pogodbenih del znaša 66.656,84 EUR, od tega dobra polovica odpade na izgradnjo same konstrukcije objekta, ostali del pa predstavljajo druga gradbena dela, zlasti na pripadajoči infrastrukturi.

Na otvoritvi tržnice je župan Blaž Milavec obrazložil: »Objekt tržnice je zasnovan kot lesena konstrukcija na mestu nekdanje posojilnice. Obdržal je določene lastnosti nekdanje stavbe, a vnesel tudi nove, lastne elemente, ki poudarjajo lokalno tradicijo skozi prizmo trendov sodobnega časa. Zelo zanimiva arhitektura omogoča domišljiji prosto pot, da lahko mnogi v njej ne vidijo le nadstrešnice, ampak npr. kozolec ali nasprotno tempelj, katedralo, nekatere tlorisna oblika trapeza in stebrišča spominja celo na frajtonarico. Tržnica zapolnjuje ambientalno vrzel na eni najbolj izstopajočih točk v središču Sodražice. S tem se ponovno vzpostavlja nekdanja trška zasnova, a hkrati ohranja prevetrenost in prepustnost prostora. Rahel pozicijski 'zamik v kot' se nadomešča z impozantnostjo, prioriteta urbanistično-arhitekturnega poudarka nad funkcionalnostjo zaradi pozicije v prostoru se bo omilila z dodatnimi izvedenimi rešitvami zastora v stebrišču.«

Župan je tudi izpostavil, da tržnica postaja nov dejavnik v jedru kraja, saj naj ne bi le vplivala na videz trga, ampak dejansko predstavlja tudi priložnost za t. i. male ponudnike vsega lokalnega. »Za začetek vsaj dosedanjim prodajalcem tekstilnega blaga tega ne bo treba razvešati po lipi in psoglavcu,« se je slikovito izrazil župan. Sicer pa se načrtuje, da bo tržnica podeljena v upravljanje kot izbirna gospodarska javna služba Komunali Ribnica, v letošnjem letu (jeseni) poskusno, v bodoče pa redno. Za zdaj se vsi zainteresirani za več informacij lahko obrnejo neposredno na Občino Sodražica.

POSVET O LOKALNEM TURIZMU

PIŠE: ERNEST PIRNAT

Skupina občanov in nekaj drugih gostov se je v maju srečala na posvetu o turizmu, ki je potekal v polni sejni sobi Občine Sodražica. Trajal je dobri dve uri. Po kratkem uvodu pobudnika posveta je vsakdo od prisotnih podal svoje pobude ali komentar na temo turizma v lokalnem okolju. Župan Blaž Milavec je že uvodoma podprl idejo in ob zaključku po slišnem optimistično strnil nekaj pozitivnih misli.

Nekateri udeleženci smo presenečeni ugotovili, da Sodražica že ponuja določene oblike nastanitvenih dejavnosti, ki »ujamejo« nekaj tujih turistov. Takšen je primer apartmaja na Podgorski cesti. Nekateri občani si želijo dopolnitve turistične ponudbe za turiste, ki kampirajo, spet drugi iščejo dodatne možnosti za razvoj te dejavnosti v ponudbi programov s kulinaričnimi doživetji. Prisotni predstavniki lokalnih društev so poudarili pomen povezovanja med občani in trdnega ter številčnejšega sodelovanja. Večkrat je bilo slišati, da Sodražica ima potencial za določene oblike turistične dejavnosti. Turizem pogostokrat preveč vežemo le na večje nastanitvene kapacitete. Današnji turizem je kompleksna dejavnost, ki je sicer še vedno najuspešnejša ob podpori lokalnega prebivalstva.

Naslednji posvet o turizmu v lokalnem okolju bo predvidoma v drugi polovici septembra. To bo tudi zadnje srečanje razpravljalne oblike. V prihodnje bodo srečanja potekala v obliki akcijske delovne skupine, ki bo oblikovana v ožji in širši sestavi. Predvidena je priprava strategije razvoja lokalnega turizma. Smernice strategije bodo izhajale predvsem iz pobud (aktivnega) lokalnega prebivalstva.

OBVESTILO O PRODAJI NEPREMIČNIN

Občina Sodražica, Trg 25. maja 3, 1317 Sodražica, obvešča, da je na spletni strani www.sodrazica.si in v Uradnem listu RS z dne 10. 8. 2018 objavljen

JAVNI RAZPIS ZA PRODAJO NEPREMIČNIN Z JAVNIM ZBIRANJEM PONUDB

Predmet prodaje je:

- Nepremičnina A: parc. št. 2087/180 v izmeri 784 m² in parc. št. 2087/110 v izmeri 222 m², obe k. o. 1619 – Sodražica, ki se prodajata kot zaključena celota.
- Nepremičnina B: parc. št. 2087/154 v izmeri 760 m² in parc. št. 2087/164 v izmeri 118 m², obe k. o. 1619 – Sodražica, ki se prodajata kot zaključena celota.

Rok za oddajo ponudb je **14. september 2018 do 10. ure**, odpiranje prispelih ponudb pa bo ob 12. uri.

Dodatne informacije lahko zainteresirani ponudniki dobijo na tel. št. (01) 836 60 75 oz. v razglasnem delu Uradnega lista RS z dne 10. 8. 2018 in na spletni strani www.sodrazica.si, ker je objavljen celoten razpis skupaj z razpisno dokumentacijo.

Župan Občine Sodražica
Blaž Milavec l.r.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja na podlagi 11. člena Odloka o občinskem prazniku in priznanjih Občine (Ur. l. RS, št. 19/03, 59/11) dne 24. 8. 2018 objavlja

RAZPIS

o zbiranju predlogov za podelitev priznanj in nagrad Občine Sodražica za leto 2018

Priznanja Občine Sodražica, ki se bodo podelila v letu 2018, so:

- zlata plaketa Občine Sodražica
- priznanje Občine Sodražica

ZLATA PLAKETA OBČINE SODRAŽICA

Zlata plaketa se podeljuje posameznikom, podjetjem, zavodom, organizacijam in skupnostim ter društvom za izredno življenjsko delo ali za vrhunske uspehe ali dosežke, ki so pomembni za razvoj in ugled Občine Sodražica.

PRIZNANJE OBČINE SODRAŽICA

Priznanje Občine Sodražica se podeljuje posameznikom, podjetjem, zavodom, organizacijam in skupnostim ter društvom za uspehe in dosežke v zadnjem obdobju, za enkratne dosežke kot spodbuda za ustvarjalno delo. Priznanje se lahko podeljuje tudi za dosežke trajnejšega pomena na različnih področjih, ki imajo pomen za Občino Sodražica in v širšem družbenem prostoru.

Podeli se največ ena zlata plaketa Občine Sodražica in največ tri priznanja Občine Sodražica.

Predloge za podelitev priznanj lahko podajo posamezniki ali skupine posameznikov, politične stranke, podjetja, društva, organi lokalnih skupnosti in druge organizacije in skupnosti. Predlagatelj za podelitev priznanja ne more predlagati samega sebe.

Predlog mora vsebovati:

- ime, priimek oz. naziv in naslov predlagatelja,
- navedbo, na katero izmed možnih priznanj se predlog nanaša,
- ime, priimek oz. naziv in naslov predlaganega,
- utemeljeno pisno obrazložitev.

Upoštevani bodo vsi predlogi za podelitev priznanj in nagrad Občine Sodražica, ki bodo v zaprti kuverti oddani na naslov: Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, Občina Sodražica, Trg 25. maja 3, 1317 Sodražica, s pripisom »Ne odpiraj – razpis – občinsko priznanje 2018«, in ki bodo prispeli na naslov Občine Sodražica osebno ali po pošti do vključno 17. 9. 2017 do 11. ure.

Dodatne informacije lahko dobite v Uradu župana Občine Sodražica, Trg 25. maja 3, Sodražica,

Telefon: (01) 836 60 75.

Datum: 18. 7. 2018

Številka: 030-2/18

Komisija za mandatna vprašanja,
volitve in imenovanja

PSOGLAVSKI DNEVI 2018 SO BILI ...

PRIPRAVILI: TD SODRAŽICA, FOTO: ZDENKA LUŠIN

Konec šolskega leta in prvi počitniški vikend, začetek dopustniškega časa ter lahkotnih poletnih večerov tako kot vsako leto v Sodražici zaznamujejo Psoglavski dnevi. In tudi letos je bilo tako, kljub temu da pasja vročina še ni prišla na svoj račun.

Psojavski dnevi 2018 so tekli skorajda po ustaljenem »voznem redu«, z izjemo petkovega večera. Že tradicionalno rokovsko glasbeno dogajanje je letos nadomestil umirjen večer pod novo pokrito tržnico, ki je bila ob tej priložnosti dana v uporabo. Naj to postane prostor za ponudbo domačih lokalnih pridelkov in proizvodov, sklepanje kupčij, hkrati pa prostor za druženje, kot se je izkazalo že na večer otvoritve. Obiskovalci smo se v prijetni družbi in ob glasbi domače glasbene zasedbe K'Rocks zadržali pozno v večer.

Sobotni Dan športa v organizaciji društva Extrem je bil kot običajno namenjen športnemu dogajanju in tekmovanjem v različnih športnih zvrsteh, kot so nogomet, košarka, odbojka na mivki, badminton in namizni tenis. Že stalnica sobotnega Večera na trgu je Tamburaški orkester Sodražica, ki ima širok krog poslušalcev, saj je bil tudi letos šotor napolnjen do zadnjega kotička. Njegove melodije v sklopu slovenskih narodnih oz. ponarodelih, dalmatinskega venčka in modernejših ritmov gredo hitro v ušesa in ustvarijo domačnost večera. Večer na trgu prav tako tra-

dicionalno zaznamuje igra gledališke skupine Mladinskega kluba Sodražica. Po številnih prigodah v preteklih letih, kot so midsosedske bitke za mejo in »češplo«, »zdumanje« suhorobarja Štefana, postavitev »pumpke« na rondoju, smo bili letos priča vzpostavitvi nujno potrebne policijske postaje, saj sta negotovost in nered brez prave »roke pravice« prevelika. Hvala tamburašem in MK Sodražica za čudovit večer.

Osrednja prireditvev, nedeljski Tržni dan, se je kljub oblačnemu in

hladnemu jutru začela izjemno živahno, saj je bilo treba postoriti vse v zvezi s pripravo prizorišča, odra, postaviti stojnice, da je bilo do začetka prireditve vse nared. Tržni dan je zasnovan na etnološki tradiciji nekdanjega sejemskega dogajanja in prikazu nekdanjih obrti. Žal pa iz leta v leto ugotavljamo, da je izdelovalcev domačih obrti, predvsem suhe robe, vedno manj. Zato nas še posebej veseli, če uspemo privabiti nove izdelovalce, kot so bile letos kvačkarice DU Sodražica in klekljarice iz Velikih Lašč.

Ko so bile ulice zapolnjene z izdelovalci domačih in umetnostnih obrti, kramarji in drugimi razstavljalci ter komercialnimi prodajalci, ko je bila stojnica Šedržank obložena z domačimi dobrotami za pokušino in prodajo, ko je iz kuhinje že zadišalo, se je začel uradni del prireditve. V povorki je letos sodelovalo skorajda rekordno število udeležencev (preko 200), med katerimi so bili Pihalni orkester Ribnica, Društvo mažoret Sodražica, skupina narodnih noš, med katerimi so bili posebej ljubki otroci, folklorna skupina OŠ Sodražica, krošnjarja Metod in Andrej ter krošnjarski podmladek – Andraž, Nik, Luka, Jan, Maks in Staš, Šedržanke, otroci iz Smučarskega kluba Sodražica, ŠD Extrem, ŠD Sibor, čebelarji iz ribniške čebelarke družine, lovci LD Sodražica, ribiči RD Ribnica, Društvo upokojencev Sodražica s prikazom zidarske oprave in orodja, Podeželske žene iz Ribnice in Velikih Lašč, Klub harmonikarjev Urška, folklorna skupina Veselje, dramska skupina MK Sodražica ter Psoglavce.

V uradnem delu prireditve je nastopil pihalni orkester KUD Ribnica, z igrivim plesom, petjem in nagajivimi izštevankami so jo popestrili otroci iz folklorne skupinice OŠ Sodražica. S svojim humorjem nas vsako leto zabavata upokojenki Olga in Milka, ki sta letos nastopili v razširjeni zasedbi s Cvetko in Ivom ter prikazali očitne razlike med starimi starši in vnuki. Plesni del prireditve so obarvale sodraške mažoretke, še posebej zanimiv pa je bil ples folklorne skupine Veselje iz Ljubljane, katere posebnost je, da so vsi plesalci gluhi. Namesto poslušanja plesalci glasbo čutijo in namesto takta uporabljajo štetje. Izjemen nastop so nam pripravili tudi člani Big Band Veterani iz Kočevja s svojima gostjama Urško Bakovič in Manco Oblak. Trški oder je bil popoldne rezerviran za Ansambel Franca Miheliča, ki je številne obiskovalce pod šotorom zabaval do večera.

Osrednja tema letošnjega Tržnega dne je bila kuhalnica. Otroci so na otroških delavnicah v parku kuhavnice oblikovali v pisane lutke. Pred OŠ Sodražica so člani društva Sibur demonstrirali elemente borilne veščine ju-jitsu. V kostanjevem parku na Odru mladih je skupina Rock Angeless priredila mini koncert, prav tako je tam potekala 2. Šedrška olimpijada. V prostorih Doma pa si je bilo mogoče ogledati razstavo z naslovom Ivančeva tovarna in trgovina s suho robo v organizaciji DU Sodražica.

Kulinarična ponudba Tržnega dne je bila kot vsako leto zelo široka in je zadovoljila različne okuse. Poleg vedno prisotne kuhinje z žar dobrotami, odojkom, kalamari in letos dodatno burgerji so pridne roke sodraških gospodinj skuhale tradicionalno trojko, ki je bila skupaj s štruklji Šedržank za sladico na pokušino tudi vabljenim gostom. Pod kuhalnico zmagovalcev Vampijade po mnenju občinstva – ekipe Kamen grič so iz velikega kotla dišali »šedrški« vampi, ki so kaj kmalu pošli. Prav tako so na svoj račun kot vsako leto prišli ljubitelji divjačinskih jedi, ki jih znajo pripraviti le sodraški lovci.

Psoglavski dnevi so za organizatorja TD Sodražica in Občino Sodražica ogromen organizacijski izziv, zato smo veseli in zadovoljni, da so

vsako leto izpeljani na nivoju velikih prireditev ter dobro obiskani. Se pa takoj po zaključku in analizi že začnejo priprave za naslednje leto, zato vabimo vse zainteresirane posameznike in društva, da se nam s svojimi idejami, zamislimi, komentarji pridružite pri snovanju prireditve ter v nadaljevanju pri njeni organizaciji. Le tako bomo uspeli Psoglavske dneve ohranjati naše, »šedrške«, in jih hkrati narediti še zanimivejše za obiskovalce.

Kot vedno na koncu le še vabilo: Tudi Psoglavski dnevi 2019 bodo! In bodi (ponovno) zraven tudi ti!

ZAHVALA

Na Psoglavskih dnevih 2018 je na pomoč priskočilo veliko parov rok. HVALA vsakemu posebej! Vsak je pripomogel k mozaiku uspeha prireditve. HVALA tudi društvom ter sponzorjem in donatorjem prireditve, brez katerih bi težko izpeljali dogajanje v Sodražici.

UPOKOJENCI NA TRŽNEM DNEVU

PIŠE: CVETKA VESEL, FOTO: MOJCA ŠTUPIČA IN D. VESEL

Člani Društva upokojencev Sodražica vsako leto sodelujemo na Tržnem dnevu. V nedeljo, 1. julija 2018, smo bili aktivni kar v štirih različnih dejavnostih.

Svoje izdelke so na samostojni stojnici razstavile in prikazovale članice, ki se vsak teden vse leto družijo ob ustvarjanju najrazličnejših kvačkanih izdelkov. Na ogled so postavile najrazličnejše prtičke, božično-novoletne in velikonočne okraske, kvačkane rožice, pestro izbiro copatk za dojenčke, šale, kape in še veliko drugih izdelkov. Stojnica je bila premajhna za vse. Ponosno so pojasnjevale, kakšen material uporabljajo, kateri vzorec je zahtevnejši, kaj jih navdihuje... in bile vesele pohvalnih besed obiskovalk.

V povorki vsako leto prikažemo neko opravilo ali dejavnost, ki izginja ali pa se njen način dela spreminja. Tokrat so naši člani prikazovali delo zidarjev pred uporabo strojev. Pri delu so uporabljali le: zidarsko žlico (kelo), zidarsko zajemalko (fangelj), svinčnico (klajbo), kladivo, lopato, posodo za mešanje (mortarko), nosila (trage), leseno samokolnico in še kaj. Malto in beton so mešali ročno. Za starejše obiskovalce je bil pogled na skupino zidarjev le spomin na minule čase, za mlajše pa novo spoznanje o času, ki ga ne poznajo in se ne bo povrnil.

Dramska skupina je v kulturnem programu gledalce nasmejala s skečem Dan kot vsak dan. Zaradi prezaposlenosti staršev otroci preživljajo veliko časa pri starih starših. Ob tem nastanejo različne komične situacije, ker dedek in babica premalo poznata sodobno tehnologijo, vnuka pa premalo skrbi posvečata učenju in dajeta pri pouku neumne odgovore. V bistvu pa nastajata med njimi prijetno razumevanje in ljubezen.

Razstave, ki jih člani DU pripravljajo že nekaj let, nosijo naslov Znani domačini. Letos je bila razstava posvečena družini Ivanc. Pobudo, da predstavimo Ivančev družino, je dal Žiga Ivanc, vnuk Evgena III. Ivanca. Žiga je študent geografije ter etnografije in kulturne antropologije. Svoje prednike je predstavil v seminarski nalogi Ivančeva tovarna in trgovina s sitarskim, žičnim ter lesenim blagom kot del sodraškega suhorobarstva. Iz seminarske naloge smo skupaj oblikovali koncept za razstavo in ga dopolnili s slikami in drugimi dokumenti.

Evgen I. je konec 19. stoletja v svoji obrtni delavnici začel s tkanjem žičnih mrež, ki so šle dobro v prodajo. Proizvodnja se je zato naglo širila in prodajo mrež so dopolnjevali s trgovino s suho robo. Dejavnost je po smrti očeta nadaljeval Evgen II. skupaj s svojimi brati. Delavnica je prerasla v tovarno, prodaja pa je potekala po vsej Kraljevini Jugoslaviji. Napredek je prekinila druga svetovna vojna, ko je bil večji del tovarne porušen v bombnih napadih. Po vojni pa je bil ostanek tovarne podžavljen.

Ivanci so bili liberalci, tudi sodraški župani in vidni člani Sokolov. Poseben kotiček na razstavi smo posvetili še dolgoletni sodraški ravnate-

Ljici Majdi Bitenc, poročeni z Evgenom III. Ivancem, in Branetu Ivancu, znanemu igralcu.

Otvoritve razstave, ki je bila v nekdanjih prostorih Ivančeve tovarne, se je udeležilo veliko obiskovalcev, tako da je bil prostor premajhen. Veseli smo bili vseh, posebej pa številnih članov Ivančeve družine. Prišli so Majda in Evgen Ivanc ter Ljuba Ivanc, poročena Tabernik, pa Marjan Ivanc, sin Pepija Ivanca, ter njihovi potomci. Razstava je bila ves dan dobro obiskana. Ugotavljamo, da tudi domačini, predvsem mlajši, premalo poznajo zgodovino domačega kraja. Ali kakor je rekel eden od obiskovalcev: »V Sodražici imate še veliko dela, če hočete vse raziskati in predstaviti.«

VABILO ČLANOM DU SODRAŽICA:

- v **soboto, 25. 8. 2018**, na srečanje jubilarcev s kulturnim programom in piknikom,
- v **petek, 28. 9. 2018**, na srečanje za starejše občane s kulturnim programom in pogostitvijo.

SPOMINI NA OBNAVLJANJE POŽGANE IN PORUŠENE SODRAŽICE PO VOJNI

PIŠETA: OLGA BREGAR IN ANTON KOŠIR, FOTO: OSEBNI ARHIV

Psoglavski dnevi so za nami. Kot vsako leto smo tudi letos upokojenci sodelovali z različnimi projekti. V sprevedu na otvoritvi Tržnega dne vsako leto predstavljamo dela in običaje, ki počasi tonejo v pozabo. Moja ideja, da letos obudimo zidarstvo iz povojnih časov, se mi je zdelo dobra. Spomini na mojega očeta, ki je bil zidar, so me opogumili, da sem začela iskati orodje iz tistih časov. Stopila sem tudi do Antona Koširja z Zavode, ki je bil v tistih časih aktiven zidar. Pripravljen je bil pristopiti k našemu projektu in napisal mi je gradivo, za katerega se mi je zdelo primerno, da ga prebere še kdo drug. Takole pravi:

Po vojni je bil pogled na našo Sodražico zelo žalosten. Kot mlad fant sem se pridružil gradbeni skupini, ki jo je vodil moj pokojni oče, ki je bil zidarski mojster. Nadziral je vsa dela, saj je bil edini usposobljen zanje. Obnavljali smo požgane in porušene domoveter zidali nove hiše in gospodarska poslopja. Vse načrte za gradnjo je risal moj oče. Takrat so skoraj vsi krajani imeli manjše kmetije, s katerimi so se preživljali.

Ustanovljena je bila manjša skupina 14 članov, na začetku pod imenom Obnovitvena zadruga Sodražica. To so bili Alojzij Gornik, Jože Gornik, Jože Čampa, Stane Čampa, Jože Košir, Franc Košir, Ignac Košir, Anton Košir, Tone Košir, Janez Mulc, Franc Vavtar, Vili Vavtar in dva v pisarni. Delali smo po 12 ur na dan, za zavarovanje pa nam je bilo priznanih le osem ur. Od doma smo si prinesli le skromno malico. Po vojni je vsega primanjkovalo. Zaposleni smo bili po večini domačini in ljudje iz bližnje okolice. Vsak je s seboj prinesel orodje, ki smo ga potrebovali pri delu: zidarska žlica (kela), kladivo, vodna tehtnica (vaservaga), svinčnica (plajba), manjša in večja macola, izravnalnik (štosman), dleto za opeko in beton (štemajzl), špica. Oče je nabavil še cevno libelo (zidarska šlaufvaga).

S to napravo sta delala dva delavca. Mojster je določil točko, s katero je bila določena višina prostora; s tem smo napravili zidno ravnico (vagrís). V cev se je napolnila voda. Pri tem je bilo treba paziti, da v cevni prišel zrak. Zakon narave je, da se voda vedno ustavi na ravnini, kar omogoča točnost oz. višino.

Vse delo je potekalo ročno, npr. priprava betona in malte. Malto smo mešali v večji maltarki z motiko, ki je bila spredaj odsekana in smo jo imenovali grebla.

Tudi beton smo mešali ročno, en delavec na eni in drug na drugi strani. Tretji delavec pa je v sredi mešal z železnimi grabljami. To je bilo na suho, na mokro pa je ta, ki je imel grablje, polival z vodo. To se je premešalo štirikrat. Ker takrat še ni bilo vodovoda, je bilo treba vodo na gradbišče pripeljati. To je bil kar dolgotrajen postopek. Vseeno pa smo z veseljem in za skromno plačo delali od 6. do 18. ure. Delali smo cel teden, prosti smo bili samo v nedeljo. Tisti, ki smo imeli kmetijo, smo morali delo na kmetiji opraviti pred službo in po njej. To je bilo delo za naše sokrajane, ki so imeli največjo željo, da se čimprej vrnejo v svoje domove, saj so bili nekateri naseljeni pri sorodnikih in znancih tudi izven Sodražice. Menim, da je takrat naša skupina napravila veliko in pomembno delo, ki je bilo zelo potrebno za nadaljnje življenje. Nato je nastalo podjetje, ki ga je do upokojitve vodil moj oče. Kljub vsem težavam, ki smo jih takrat imeli, sem zadovoljen, da sem sodeloval pri obnovi Sodražice. Ponosen sem, da sem občan naše občine, ki tudi sedaj lepo napreduje.

NA TRŽNEM DNEVU TUDI SKUPINA NARODNIH NOŠ

PIŠE: MARIJA LEVSTEK, FOTO: ŠTEFKA JORAS

Tudi to leto je skupina domačih narodnih noš sodelovala na Tržnem dnevu. Vabila Turističnega društva Sodražica se je zelo razveselila, saj si želi sodelovanja na raznih prireditvah. Želi pa si tudi, da bi se ji pridružilo še več občank in občanov vseh starosti. Z medsebojno pomočjo bi lahko pridobili nove oprave tudi za otroke. Prirčno vabljeni.

Letošnji udeleženci so bili: Vida Arko, Manca Košir, Luka in Zala Kovačič, Marija Levstek, Neja Levstek, Franc Lovšin, Martina Pirnat, Iva Pirnat, Majda Vesel, Neja Vesel in Brina Starčević.

»POMEMBNO JE, DA PACIENTU PRISLUHNEŠ«

PIŠE IN FOTOGRAFIRA: JASNA JANEŽ

V svojo ordinacijo me sprejeme s toplim stiskom roke in nasmehom. Med prijetnim pogovorom o njej izvem marsikaj zanimivega, pa tudi koristnega. Dr.med. Nives Prelesnik je po dolgih letih dela v ZD Kočevje zaradi spleta okoliščin prišla v Sodražico, kjer se, kot pravi, odlično počuti.

Nekateri že od otroštva vedo, kaj bodo, ko bodo »veliki«. Je bilo tudi pri vas tako?

Lahko bi rekla, da sem proti koncu osnovne šole vedela, v katero smer bom šla. V gimnaziji sem bila v to stoddotno prepričana, vendar semkonec četrtega letnika rekla, da za ta poklic ne bom tako dolgo študirala. Tako sem se vpisala na gradbeno fakulteto. Že po treh mesecih sem videla, da to ni zame. Naslednje leto sem se potem vpisala na medicino. Morda je bilo tako prav, ker je študij dokaj dolg.

Kaj pa glede smeri/specializacije?

Skoraj ves čas sem vedela, da bi rada delala z otroki. V moji prvi službi v Kočevju, to je bilo sredi devetdesetih let, ko ni nihče rad delal z otroki, so me »porinili« k najmlajšim. Ampak meni je bilo čudovito. Na otroško-šolskem dispanzerju sem bila tako 27 let. Pacienti pa niso bili le otroci, temveč tudi odrasli. Nekateri so od otroštva ostali pri meni in vozili že svoje otroke.

Ste splošna zdravnica, opravljeno pa imate tudi izobraževanje za obravnavo otrok. Katero delo vam je ljubše? Koliko dojenčkov in otrok spremljate?

Lepo je delati tako z otroki kot z odraslimi. To razmerje je v Sodražici ravno pravnjše. Sicer je več odraslih, ampak tudi starejši potrebujejo podobno obravnavo kot otroci. Pomembno je, da jih veliko sprašuješ, poslušaj in jim svetuješ. Zdravnikova osnovna vodila morajo biti zaupanje, spoštovanje, razumevanje in strokovnost. To te mora voditi ne glede na to, v kateri stroki v medicini delaš. Dobro je, da pacienta poznaš, da veš, iz kakšnega okolja prihaja, kakšne bolezni so v družini ... do čakanja v ambulantah prihaja zato, ker je za vsakega pacienta namenjenih le sedem minut in v tem času ne morem vsega opraviti. Če bi se držala tega pravila, bi bila površna, kar pa bi bilo v škodo pacientu.

Kako vas je pot pripeljala v Sodražico?

Ko sem razmišljala, sem z družinsko medicino, ki se je prej imenovala splošna medicina, začela že takoj po končani fakulteti. Takrat smo imeli stažiranje in zadnji trije meseci so bili rezervirani za zdravstveni dom. Moja mentorica prvih štirinajst dni je bila dr. Češarek, nato sem bila v Ribnici, kjer sem dobila prvi stik s tisto pravo, vsakdanjo medicino. V Ribnici so bila vsa delovna mesta zapolnjena, zato sem šla v Kočevje, kjer je bilo še eno prosto mesto. Tam sem delala 27 let, nato pa je splet okoliščin povzročil, da sem prišla na izpraznjeno mesto v Sodražico. Ker zdravnica Irena Češarek ni odšla v pokoj, kar bi bil nekako normalen potek dogodkov, se mi je bilo še toliko težje uvesti na njeno delovno mesto, ampak tako je življenje.

Na začetku se je veliko ljudi prepisovalo k vam ... Kako je bilo?

Ja, moram reči, da jih je zelo veliko prišlo za mano iz Kočevja. Nekateri iz Ribnice in Sodražice pa so že prej hodili k meni in jim je bilo v Sodražici le še bližje. V večini pa so prišli domačini, ki so bili pri prejšnji zdravnici. Vesela sem, ker mislim, da smo našli neki skupen jezik. Sodražani so zelo prijetni, starejši so zelo potrpežljivi

IME: Nives
PRIIMEK: Prelesnik
DATUM ROJSTVA: 8. 11. 1961
DOSEDANJA DELOVNA MESTA: ZD Kočevje,
otroško-šolski dispanzer

in nič ne komplicirajo. Vedno več je mladih družin, tako da smo na novo uvedli posvetovalnico, ki deluje ob četrtekih. Imamo tudi sistematske preglede šolarjev. Z jesenjo se odpira še referenčna ambulanta, ki jo bo vodila diplomirana medicinska sestra Mateja Časar.

Koliko otrok/dojenčkov trenutno spremljate?

Zelo veliko. Mislim, da jih je vedno več. Prej smo imeli posvetovalnico odprto pol dneva, zdaj pa že cel dan. Prej so ti otroci v posvetovalnico hodili v Ribnico, sedaj pa hodijo k nam.

Pred nekaj meseci se je v javnosti veliko govorilo o cepljenju otrok. Kakšno je vaše mnenje?

Cepljenje absolutno mora biti. Seveda obstajajo izjeme, ko bi cepljenje zaradi zdravstvenih vzrokov otroku prineslo več škode kot koristi. Če cepljenja ne bo v taki meri, kot je priporočljivo, se bodo nalezljive bolezni ponovno širile. Takrat bo storjen velik korak nazaj, ki ga bomo težko popravili. Seveda so tudi starši, ki svojega otroka ne želijo cepiti, kljub temu da nimajo zdravstvenih argumentov. Z njimi poskušamo najti skupen dogovor in pa ravnati, kot je predpisano v zakonu.

Vsako poletje nas zajame kak vročinski val. Katere skupine ljudi so še posebej v nevarnosti? Kako se zavarovati pred hudo vročino?

Ogroženi smo kar vsi, poudarek pa je na majhnih otrocih in starih. Pomembno je, da se zadržujejo v hladnejših prostorih, da gredo ven zjutraj ali zelo pozno zvečer, nosijo pokrivala, da veliko pijejo in uživajo lahko hrano ter se ne izpostavljajo soncu in večjemu naporu, če to ni nujno potrebno. Lahko pride do vročinske kapi, ko najprej misliš, da te le boli glava, pa se potem razvije v kaj hujšega – pride do zmedenosti, vročinskih krčev.

Kako ste zadovoljni s prenovljenim zdravstvenim domom? Kako pa ste se ujeli z novimi sodelavci?

Ta zdravstveni dom ni zdravstvena postaja, temveč zdravstveni dom v malem, saj ima res čisto vse. Imamo laboratorij, tako da tiste izvide, ki jih potrebujemo, dobimo takoj. Imamo tudi sobo za

reanimacijo, kjer so vsa zdravila, oprema in aparature za oživljanje. Potem je tu še dobra patronažna služba. V osebju imamo patronažno sestro Dominiko Arko, srednjo med. sestro Jano Oblak in dipl. med. sestro Matejo Časar. Poleg te ekipe stav zdravstvenem domu še zobozdravnica in asistentka. Na začetku, ko sem prišla, me je bilo malo strah, kako se bomo ujeli, vendar smo se odlično.

Kako najraje preživljate dopust? Ste v kratkem prebrali kako dobro knjigo?

Pri moji starosti si človek želi samo miru, ker te delo v službi izčrpa. Osem ur poslušaj in komuniciraj s pacienti, in ko prideš domov, potrebuješ mir in tišino. Ponavadi grem za štirinajst dni na morje na Hvar, štirinajst dni pa sem doma, kjer rada kolesarim in berem. Ravno včeraj sem do konca prebrala roman Japonski ljubi-mec. Poleti veliko več berem, predvsem lahkotnejše knjige, pozimi pa v roke vzamem tudi kakšno, ki zahteva več razmišljanja. Poleg leposlovja moram sproti brati veliko strokovne literature, da ostanem v stiku z novostmi, saj je danes vedno več zdravil.

Se spomnite kakšne anekdote, ki se vam je zgodila v letih službovanja?

Enkrat spomladi, ko bi pokojna dr. Češarek imela rojstni dan, sem se odpravila na pokopališče na njen grob. Ker nisem vedela, kje točno je, sem vprašala nekega gospoda, ki sem ga srečala. Peljal me je do groba in vmes povedal, da imajo zdaj v Sodražici eno drugo zdravnico, ki je zelo »fejst«. Pa mu jaz rečem: »Veste, gospod, to sem pa jaz.« (smeh)

SESTAVLJANJE KOALICIJE IN ISKANJE MANDATARJA

PIŠE: JOŽE TANKO, POSLANEC SDS

Že takoj po volitvah, ko so bili znani šele začasni rezultati volitev, se je začelo dogajati pri poraženih strankah – LMŠ, SMC, SD, SAB, Levici in DeSUS. Novinka, Šarčeva LMŠ, je takoj prevzela pobudo in začela sestavljati vlado. Za začetek so te stranke dale zaobljubo, da s SDS, zmagovalko volitev, ne gredo za nobeno ceno v koalicijo.

Čeprav je Šarec dajal vtis, da mu gredo pogajanja dobro od rok, se mu je zalomilo. NSi, ki so jo na začetku namesto Levice vključili v pogajanja, da bi koalicija dobila vsaj malo desnega pridiha, je tik pred koncem zapustila pogajanja, ker je ocenila, da naj taka Šarčeva koalicija, v kateri bi izrazito prevladovala levo profilirane stranke, ne bi omogočala izpolnitvistihih programskih točk, ki so bile na predlog NSi vključene v osnutek koalicijske pogodbe. Dodatne pomisleke je predstavljal tudi kadrovski nabor teh strank za ministrske in druge funkcije.

Šarec izstopa NSi ni prav obžaloval, saj je imel na »lagerju« mnogo bolj kompatibilno rezervo, Levico. Glede na to, da vse stranke, s katerimi se Šarec sedaj pogaja za koalicijo, izvirajo iz istega gnezda, kakšnih zapletov ne bi smelo biti, razen če se zanje zaradi javnomnenjskih učinkov ne bi sami odločili.

Se je pa ponovno pokazalo, s kakšno lahkoto se pri tistih, ki nimajo ne koncepta ne programa, preskakuje z enim rešitev na druge. To zmorejo le stranke in politiki, ki jim ne gre za vsebino, koncept in učinke oz. rezultate vladanja, ampak izključno za to, da so oblast. Da paradirajo in odločajo ter prelagajo krivdo nadruge.

Kakorkoli pogledamo na tako koalicijo, pa naj bo v njej NSi ali Levica, ne moremo pričakovati nič dobrega. Jedro koalicije bodo predstavljale štiristranke – SMC, SD, DeSUS in SAB, ki so se v zadnjih petih letih kot vladne stranke dokazale kot neuspešne; tri od njih pa so zaradi medsebojnih preprirov in nagajanj povzročile celo razpad zadnje (Cerarjeve) vlade. Če se bo taka koalicija formalno ali neformalno okrepila še z Levico, ki jo zanimajo izključno poddržavljanja in razdeljevanja sredstev, nič pa ustvarjanje in razvoj, potem se bomo v nekaj letih spustili na raven komunističnih revežev drugod po svetu.

Lahko pa se zgodi, da taka slaba vlada ne bo prav kratkotrajna. Tisti, ki niso znali delati in ustvarjati, to ste nazadnje občutili pri Cerarjevi ekipi, so ponavadi močni pri parolah in obljubah o svetli prihodnosti, ki pa je z nedelom ali slabim delom niso še nikjer pričakali. Glede na to, da imajo ti »generiki« nekdanje KPJ izjemno močno medijsko podporo, bi se tako umiranje lahko vleklo cel mandat ali pa še dlje.

Ker pa Šarčeva vlada in koalicija ne bosta skrbeli za razvoj konkurenčnega gospodarstva in izrabo naravnih danosti, lahko pričakujete samo povečevanje birokratizacije, rast davkov in stroškov javnih storitev. To pa pomeni, da se bo jemalo gospodarstvu in rezalo plače, povečevalo pa socialo in s tem egalitarnost. Žal pa bo povzročilo še pospešitev eksodusa najbolj uspešnih in izobraženih v tujino, nadomeščali pa jih bodo strokovno slabši kadri z Balkana ali od drugod.

To, kar se državi obeta, ne prinaša nič dobrega. Pričakovanja se bodo sprevergla v razočaranja. Samo upamo lahko, da ne bo trajalo predolgo.

ODKRITJE OBNOVLJENE SPOMINSKE PLOŠČE NA PROČELJU ZP SODRAŽICA

PIŠE: ANA MODIC, FOTO: JANEZ MIHELIC

V torek, 12. junija 2018, ob 11.00 smo pred Zdravstveno postajo Sodražica odkrili obnovljeno spominsko ploščo 169 padlim borcem, aktivistom in žrtvam fašističnega terorja na teritoriju današnje občine Sodražica. Ob tem dogodku smo člani KO ZZB za vrednote NOB pripravili krajšo slovesnost, na katero smo povabili člane svoje organizacije, občane Sodražice in vabljeni goste.

Bilo nas je okrog 40 udeležencev. Med nami so bili: župan občine Sodražica, mag. Blaž Milavec, ravnateljica OŠ Sodražica Majda Kovačič Cimperman, direktorica ZD Ribnica Lidija Šmalc in glavna sestra ZD Ribnica Milena Krajec, član Predsedstva Glavnega odbora ZZB za vrednote NOB Slovenije Jože Oberstar, predsednik OO ZZB za vrednote NOB Ribnica Danilo Divjak ter tajnica OO ZZB za vrednote NOB Ribnica Breda Oražem. Program je povezovala Irma Grbec.

Delegacija članov ZZB za vrednote NOB v sestavi: Jože Ožbolt, Breda Oražem in Janko Divjak je najprej položila ikebano k obnovljeni spominski plošči naših 169 padlih krajanov v času druge svetovne vojne. Sledil je govor predsednika KO ZZB za vrednote NOB Sodražica Janka Divjaka, v katerem je orisal čas druge svetovne vojne v Sodražici in njeni okolici. V kulturnem programu smo sodelovali: dva učenca GŠ Ribnica, ki sta izvedla dve skladbi za violino, in dve recitatorki naše organizacije, Mojca Štupica in Ana Modic.

Sledila je podelitev zlate plakete ZZB za vrednote NOB mag. Blažu Milavcu, županu občine Sodražica. Izročil mu jo je Jože Oberstar, član Predsedstva Glavnega odbora ZZB za vrednote NOB Slovenije. Župan se je za visoko priznanje zahvalil in poudaril, da moramo spoštovati preteklost, obenem pa misliti na prihodnost in delati zanjo.

Naj navedem še utemeljitev podelitve zlate plakete: Blaž Milavec je postal župan občine Sodražica leta 2006, ko mu je bilo komaj 28 let. Navkljub svoji mladosti je s svojim delom in odnosom do sokrajanov pokazal politično zrelost in samostojnost. Je zavzet in dejaven pri številnih aktivnostih v KO ZZB za vrednote NOB Sodražica. Mnoge slovesnosti so bile izvedene z njegovo pomočjo. Udeležuje se spominskih slovesnosti doma in drugje, s čimer kaže spoštljiv odnos do nadaljevanja tradicije in vrednot narodnoosvobodilnega boja. Spomnimo se samo slovesnosti julija 2016 ob 75. obletnici ustanovitve Ribniške čete na Travnji gori, ko je z dopusta v Dalmaciji kljub vremenskim neurjem in zapori jadranske magis-

trale prišel na slovesnost in je tudi prisluhnil ter tako materialno in načelno podprl samo prireditev. Njegovo zrelost in spoštljiv odnos do preteklosti so spoznali tudi na ruskem veleposlaništvu. Njihova delegacija redno enkrat letno obiše in položi cvetje na partizanski grob na pokopališču v Sodražici, kjer so pokopani tudi ruski partizani. Tako so mu lani za njegov doprinos pri ohranjanju te tradicije podelili posebno priznanje in medaljo. Ob sodelovanju z njim smo ga spoznali kot delovno in skromno osebo, ki rada prisluhne vsakomur in mu pomaga.

Menimo, da si za vse svoje prizadevanje in pozitiven ter spoštljiv odnos do vrednot in tradicije NOB zasluži to priznanje. S tem priznanjem se mu želimo zahvaliti za vse njegovo prizadevanje in delo ter sodelovanje z našim združenjem ob različnih priložnostih.

In še nekaj besed o zgodovini spominske plošče. Postavljena je bila leta 1963, takrat ko je bil zgrajen ZD Sodražica. Od tedaj je minilo več kot 50 let in črke na plošči so bile le enkrat obnovljene. Zaradi sedanje postavitve spominske plošče na pročelje ZP Sodražica in s tem večje izpostavljenosti soncu in dežju so črke še hitreje bledele in potrebna je bila osvežitev barve. Spominska plošča stoji ob zelo prometni cesti in je tako stalno na ogled mimoidočim, ki se ob tolikšnem številu žrtev vojne, katerih imena preberemo na plošči, zamislimo nad nesmiselnostjo sovražstva in nad njegovimi posledicami.

Za konec še misel francoskega filozofa iz 18. stoletja Josepha de Maistra:

»NIHČE NE VE, KAJ JE VOJNA, ČE NIMA V NJEJ SINA.«

RIBNIK SMREKOVEC – BISER SODRAŠKE DOLINE (1. DEL)

PIŠE: ANITA KRAJNC, FOTO: VIDA ARKO

Se spominjate »Bajlih goric«? To je bilo včasih smetišče. Takrat ni bilo komunalnega odvoza smeti, zato se je vse, kar ni zgorelo v domačih pečeh, odpeljalo na ta prostor. Odlagališče je bilo na vzpetini, ob cesti med Sodražico in Žimaricami na levi strani, za odlagališčem pa z drevjem poraščeno pobočje Smrekovec. Po ravnini se je vila makadamska pot, z obeh strani obdana s travniki in grmovjem, ki so jih, razen v sušnem obdobju, večinoma poplavljal le vode z okoliških pobočij.

No, smetišče so zaprli, zravnali z zemljo in čez čas ga je prerasla trava, za njim pa je voda še vedno poplavljala travnike in grmovje se je vedno bolj bohotilo.

In padla je ideja: »V tej dolini bi lahko imeli ribnik!«

Ko se danes zapeljemo iz Sodražice proti Žimaricam, nas kmalu na levi strani pozdravi tabla RIBNIK SMREKOVEC.

Ideja se je uresničila. Izkopali so luknjo, okrog nje naredili nasip, jo napolnili z vodo iz bližnjih potočkov, vanjo naselili ribe in tako je nastal ribnik. Čisto preprosto, kajne? Ne, sploh ni preprosto! Ampak če sta volja in pripravljenost za delo, potem gre. To dobro veste vsi, ki ste bili vključeni v nastanek ribnika.

Kako pa je ribnik zares nastal?

V devetdesetih letih se je začelo z veseljami. Na tak način so takratni člani revirja Sodražica začeli zbirati sredstva za nakup zemljišča. Najbolj zagnana sta bila ribiča Andrej Pintar, takratni revirni, in Andrej Zabukovec.

Leta 1992 so začeli: nakup zemljišča, pridobivanje gore dovoljenj ... Ker revir Sodražica (ribnik Smrekovec) sodi pod Ribiško družino Ribnica, so se dela ustavila, saj so imeli tudi Ribničani v načrtu zgraditi svoj ribiški dom. Med tem časom je vlogo revirnega prevzel Jože Arko. Vse do leta 2009 so morali podaljševati dovoljenja, potem pa so septembra vendarle lahko pripeljali stroje.

Do oktobra so odpeljali preko 660 kamionov materiala, opravljenih je bilo več kot 1200 prostovoljnih delovnih ur. Po dnu izkopa je bilo treba narediti betonska odvodnjavanja, vtočni in iztočni jašek. Skratka veliko betoniranja. Poleg ribnika so naredili še izkop za klet, jo sezidali, uredili okolico in avgusta 2010 imeli slavnostno otvoritev z veselico. Tako so nekaj zaslužili in že začeli z uresničevanjem novih idej. Nad kletjo so zabetonirali plato z namenom, da bo nekoč tam stala ribiška kočica.

Pri izgradnji ribnika so bili najbolj zagnani Jože Arko, Andrej Zabukovec in Bojan Zgonc. Pri delu pa so se jim pridružili tudi ostali sodraški ribiči, sorodniki, prijatelji in drugi, ki so na različne načine pripomogli, da je ribnik dobil svojo podobo.

Iz zaraščenege, poplavljenega dela narave je tako nastal BISER SODRAŠKE DOLINE, ki je plod zagnanega dela naših ribičev. Spoštujemo ga in poskrbimo, da tako tudi ostane.

(Nadaljevanje sledi v naslednji številki Suhorobarja.)

ŠEDRŽANKE NA OBISKU

FIŽOL na žlico, v solati, kot glavna jed in kot sladica

PIŠE: ŠTEFKA JORAS, FOTO: MARJAN ARTNAK

Mag. Andreja Škrabec iz Hrovače je zanimiva sogovornica. Je avtorica pravkar izšle knjige s preprostim naslovom Fižol. Slikovito in strokovno dobro pripravljena kuharica predstavlja jedi iz fižola. Ko je Vaško etnološko turistično društvo Hrovača organiziralo prvi Fižolov dan, da bi obudilo rabo fižola ribničana, so bili k sodelovanju povabljeni vsi vaščani. Tako je gospa Andreja v želji, da tudi sama prispeva svoj delež, iskala primerno jed iz fižola. V stari kuharici je zasledila recept za fižolovo torto. In prav tu se je začela njena zgodba o fižolu. Spekla je torto, ki po njenih besedah ni bila bog vedti kaj, je pa zanjo postala izziv za prihodnost. Izboljšala bo recept po svoji zamisli! Danes sestavine za torto prav nič ne spominjajo na začetne. Recept je dobil povsem svojstveno vsebino, je izviren, njen.

Da bo napisala knjigo o fižolovih jedeh, ni sanjala niti v najbolj drznih sanjah. Kot mlado dekle namreč nikoli ni kuhala, saj so ob domačem štedilniku kraljevali babica, mama in oče. Zanj je ostala le vloga pokuševalke jedi. Tako je nehote ostrila svoj okus, ki ji je prav prišel, ko si je ustvarila svojo družino.

Na začetku je bolj »kuhala po telefonu«, ko je bila na drugi strani babica z nasveti. Danes se na račun tistih časov z nasmehom pošali.

Gospa Andreja Škrabec posveča svojo knjigo ohranjanju kulinarčne kulturne dediščine za mlade, da bi spoznali pomembnost fižola, ki se je v zadnjih desetletjih vse manj našel na jedilniku. V knjigi najdemo recepte za fižolove jedi z vseh koncev naše domovine in zamejstva. Posebnost so sladice, Andrejini torta in potica. Doma pa si za pokušino pripravite brusketete s fižolovim namazom.

Svojo kuharico, ki jo je sofinanciral Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja, bo Andreja Škrabec v septembru predstavila tudi pri nas: **13. septembra ob 17.00** bomo v dvorani PGD Sodražica pekli fižolove štruklje in se sladkali s fižolovo torto.

Vabljeni vsi, ki želite spoznati kaj novega o fižolovih jedeh.

BRUSKETE S FIŽOLOVIM NAMAZOM (za 4 osebe)

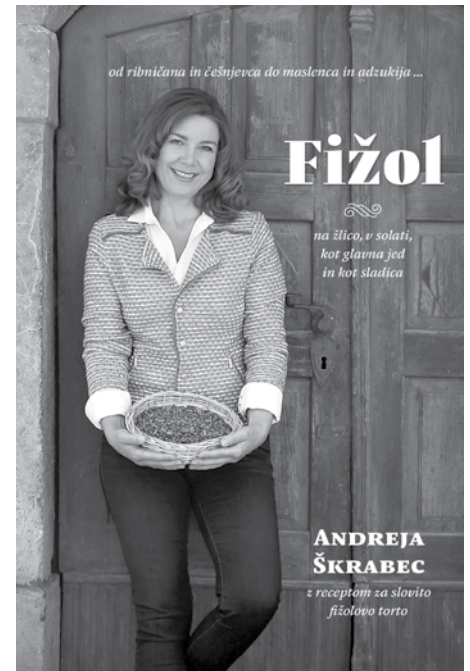
IZ KNJIGE FIŽOL, STR. 150 IN 151

Potrebujemo:

4 rezine kmečkega kruha
1 strok česna
150 g kuhanega rjavega fižola
(1 mala pločevinka)
dobro oljčno olje
svež majaron
sveže mlet poper
sol

Priprava:

- Kruh popečemo v toasterju ali pečici. Pečenega natremo s strtim česnom.
- Z vilicami na grobo pretlačimo fižol, medtem pa v tankem curku prilivamo oljčno olje, da dobimo gladko zmes. Solimo in popramo. Na koncu dodamo še lističe svežega majarona.
- S tako pripravljenimi namazom premažemo s česnom natrte kruhke. Na koncu jih še pokapamo z oljčnim oljem.

Fižolova »osebna izkaznica«:

Fižol je stročnica, bogata z vlakninami, beljakovinami, ogljikovimi hidrati ter minerali in vitamini. Njegova domovina je Amerika. Inki so ga pridelovali že pred 7000 leti. V Evropo je prišel po odkritju Amerike, okrog leta 1500. Poznamo skoraj 70 vrst fižola, ki so razširjene predvsem v tropskih krajih, od tega je le pet vrst kultiviranih. Pri nas sta najbolj razširjena navadni fižol in turški ali laški fižol, nekateri pa pridelujejo še limski fižol. V genski banki Kmetijskega inštituta Slovenije hranijo več kot tisoč genskih virov fižola, ki so bili v devetdesetih letih zbrani na območju Slovenije.

Fižol pridelujemo za stročje, zrnje in kombinirano uporabo. Poznamo nizke in visoke sorte fižola. Med nizkimi so najbolj znani nizki koks ali češnjevca, okrogla in dolga zelenka, rjavi koks, bela in rumena fižolica, mandalon in ribničan. Med visokimi sortami pa cipro, visoki koks, češnjevca, sivček, krivček, maslenec, jeruzalemčan in različni liščki.

(Vir: A. Škrabec, Fižol)

ŠEDRŽANKE NA POTEPU

PIŠE: MARIJA KOS, FOTO: PETRA MARN

Ob ne prezgodnji jutranji uri, ob sedmih, smo se v soboto, 9. junija 2018, Šedržanke (12 nas je bilo) odpravile na izlet po Zasavju in lepi štajerski deželi. Pot nas je najprej pripeljala v Hrastnik, kjer smo si ogledale steklaro. V veliki sejni sobi nam je gospa iz steklarne razložila vse o njihovi proizvodnji. Izdelujejo v glavnem steklenice vseh vrst, velikosti in oblik. V tej sobi smo lahko množico steklenic tudi fotografirale, kajti v proizvodnih halah tega nismo smele početi.

Videle smo tudi steklenico za vodko ameriškega predsednika Donalda Trumpa, ki je precej velika, štirikotne oblike z veliko črko T. Prevlčena je z 18-karatnim zlatom in stane 300 evrov. Predsednik Trump je seveda plačal tudi kalup za to steklenico, ki je stal 30.000 evrov. V steklarni upajo, da bo naročil še kaj teh steklenic, ker so z njimi lepo zaslužili, do sedaj pa so jih izdelali 300. Po predstavitvi smo dobile halje za enkratno uporabo in čepke za ušesa ter šle na ogled proizvodnje, za katero surovino, steklo, dobijo iz Srbije. Delavci za precej nizke plače delajo v težkih razmerah, saj je v strojih temperatura 1200 °C, okrog njih pa je tudi zelo vroče in precej hrupno. Šle smo skozi proizvodno halo in v pakirnico, kjer pripravljajo izdelke za odvoz in prodajo. Na oddelku za kontrolokakovostidelavec ali delavka, slednje so tu v večini, v šestih sekundah na dveh steklenicah pregleda 58 možnih napak. Nato steklenice pakirajo, ročno in tudi z dvema robotoma. Po ogledu proizvodnje smo se ustavile še v njihovi prodajalni, kjer smo nakupile nekaj izdelkov, predvsem kozarcev, ki jih tu izdelujejo, in raznih steklenih izdelkov za druge namene ter za razne dišeče svečke. V dar smo dobile vsaka en kozarec z napisom Izlet Šedržank, 9. 6. 2018.

Po obisku steklarne smo preko hribov krenile skozi Prebold proti Žalcu, kjer smo se najprej sprehodile do ribnika Vrbje. Ob poti smo si ogledale lepe lesene skulpture. Ob ribniku, ki je kar velik, smo se ustavile in posnelepominske fotografije. Nato smo šle v Petrovče, kjer smo si ogledale baziliko Obiskanja device Marije. Prvotno cerkev v gotskem slogu so zgradili Celjski grofje, sedanjo baročno obliko pa je dobila v drugi četrtini 18. stoletja. Cerkev ima pet oltarjev, stropi so lepo poslikani s freskami Jakoba Brolla. Po arhitekturi in opremlitvi jo lahko uvrstimo v vrsto prvorazrednih kulturno-umetnostnih spo-

menikov in med lepše baročne cerkve v Sloveniji. O baziliki ter dominikancih in dominikankah, ki prebivajo v Petrovčah, nam je lepo pripovedovalasestra dominikanka, ki je prišla k nam iz Nigerije in že štirinajst let živi v Sloveniji.

Po obisku bazilike smo imele slastno kosilo s sladico. Po kosilu smo šle v Hmeljarski muzej v Žalcu, kjer smo si ogledale zgodovino pridelovanja hmelja in varjenja piva v teh krajih. Muzej smo si ogledale od četrtega nadstropja navzdol, ker tako poteka razstava. Najprej smo videle kratek film iz leta 1961 o pridelavi in obiranju zelenega zlata. Nato smo si ogledale razstavljene eksponate o pridelavi hmelja in izdelavi piva. Po ogledu muzeja smo šle še na poizkušnjo k žalski fontani piva, ki so jo, kot vemo, zgradili z denarjem od davka glavnega dobitka igre na srečo Loto. Tam smo dobile kozarec, kroglico, po domače »krigel«, iz katerega smo pozneje pile pivo. Na fontani imajo šest pip za točenje piva z različnimi okusi, različnih pridelovalcev. Ker je to kar precej, pri vsaki dobiš približno en deciliterpiva, smo si nekatere pijačo razdelile na pol, takoda smo poskusile vseh šest okusov. Ob fontani so tudi stojala, kjer je opisano, kakšno pivose dobi na fontani. Po okrepčilu pri fontani smo se odpravile proti domu. Med potjo smo se ustavile še na Trojanah, kjer smo si privoščile kavico in kupile nekaj krofov za svojedomače. Domov smo prišle v

zgodnjih večernih urah, še podnevi. Prijazna voznica kombija, s katerim smo potovale, je skoraj vsako pripeljala do domačih vrat, ker smo imele kar nekaj prtljage. Bilo je lepo, zato je dan hitro minil. Upamo, da naslednje leto ponovimo druženje z novim izletom.

ČRIČEK V RAZREDU

PRIPRAVILI: UČENCI 3. A RAZREDA POD VODSTVOM HELENE DROBNIČ

Kako neki se počuti čriček, ki ga otroci ujamejo in prinesejo v razred? Poglejmo, kako so razmišljali in ustvarjali učenci 3. razreda.

Sem čriček Kratkonogec. Na travniku sem veselo pel, nenadoma sem zaslišal hrup. Skril sem se v luknjo in čakal. Nato je nekdo drezal vame. Začelo me je motiti in sem šel iz luknje. Tam sem zagledal deklico. Dala me je v kozarček. Potem sem dobil še prijatelja. Oba sva bila prestrašena. Nato so nad naju dali pokrov in naredili luknje za zrak. Potem je njihova učiteljica začela brati zgodbo o meni, učenci pa so me opazovali. Tudi zapel sem jim. Odnegli so me v učilnico.

Dragi učenci!

Vesel sem, da sem vas spoznal, ampak res bi se rad vrnil v naravo. Tam imam več prostora in svojo družino. Upam, da me kmalu spustite. Zelo si želim, da bi spet zapel na travniku.

Lepo vas pozdravlja

čriček Kratkonogec

Tina Zajc

Sem čriček Cofi. Živim pod zemljo. Rad jem zelenjavo, še raje pa se igram s svojimi prijatelji. Otroci iz 3. a razreda so me ujeli. Ko so me ujeli, so me zaprli v steklen kozarec. Odnegli so me v učilnico in me pustili samega. Jaz nisem sam, ampak imam še prijateljico Majo. Z Majo se rada igra v travi.

Dragi učenci 3. a razreda! Vem, da ste veseli, ker me opazujete, vendar jaz bi raje živel v naravi.

Neja Prilesnik

Ime mi je čriček Nejc. Ujela me je Tina in me božala. Vseeno sem bil v ujetništvu zelo žalosten. Zelo sem pogrešal svoje bratce in sestre. Očeta in mamo sem pogrešal še najbolj, zato sem prijateljico Tino lepo prosil, da me je spustila. Obljubil sem ji, da ji bom vsak večer nekaj zaigral. Doma so bili vsi veseli, da so me izpustili. Vsa družina je zaigrala pod Tininim oknom.

Nejc Kovačič

Sem čriček po imenu Ficko. Ko so otroci drezali v mojo luknjico, so me ujeli. Dali so me v steklen lonček. Nato so mi naredili še pokrov z luknjicami. Čez nekaj časa je k meni v lonček prišel še en čriček. Notri so nama postavil še paličico. Nato so se otroci usedli na tla in lonček, v kateremu sva bila, so si začeli podajati. Šli smo naprej. Ko smo se ustavili, je v lonček prišla voda. Nato smo šli do šole in zdaj sva v razredu.

Otroci, če me izpustite, vam bom zapel pesmico.

Nika Gornik

OBVESTILO

Vse učence od 2. do 9. razreda
OŠ dr. Ivana Prijatelja
Sodražica

obveščamo, da se pouk začne v **ponedeljek, 3. 9. 2018, ob 8.20.**

Učenci prvi dan s seboj prinesejo šolsko torbo, beležko, pisalo in copate.

Zjutraj se zberejo pred šolo in počakajo na razrednike. Pouk bo potekal štiri šolske ure, od **8.20 do 11.50.** Zagotovljena bosta šolska malica in prevoz.

Organizirana bo ena skupina podaljšanega bivanja do 16. ure.

Učenci 1. razreda pridejo prvi dan brez šolske torbice in skupaj s starši. **Ob 9.30** se zberejo v dvorani šole.

Vozni red za prvi šolski dan bo objavljen na šolski spletni strani in oglasni deski šole zadnje dni v avgustu.

Z veseljem vas pričakujemo.

Ravnateljica: Majda Kovačič
Cimperman, prof.

MALI MATEMATIKI

PIŠE: TINA KLUN, FOTO: ARHIV VRTCA

Z namenom, da bi delo in učenje naredili otrokom še bolj zanimivo, hkrati pa izboljšali matematično pismenost, v vrtcu potekajo različne dejavnosti. Ena od teh je projekt NA-MA POTI (naravoslovno-matematična pismenost, opolnomočenje, tehnologija in interaktivnost). Tako so otroci sodelovali v dejavnostih, ki so obravnavale sipke snovi, razvrščanje (po velikosti in barvi) in geometrijska telesa.

V zadnjem mesecu so otroci svoje znanje o geometrijskih telesih nadgradili še z dejavnostjo, ki je vključevala poznavanje likov. Matematično poznavanje likov smo razširili na primere iz vsakdanjega življenja, konkretno na prometne znake. V dejavnost so bili vključeni liki osnovnih oblik, torej krog, kvadrat in trikotnik, ki so jih otroci prepoznavali in razvrščali. Pri tem so ugotavljali, katerih likov je več in katerih je manj. Kot zanimivost so se seznanili tudi z osemkotnim stop znakom. Otroci so bili vi-

soko motivirani za takšen način dela kot tudi za učenje novih pojmov.

V nadaljevanju projekta otroci spoznavajo pojem simetrija preko predmetov iz narave (simetrija živali, rastlin, plodov). Skozi dejavnost dopolnjujejo slike in barvajo s temperami.

V poletnem času so v projekt vključeni otroci različnih skupin, saj se dejavnosti odvijajo na prostem.

ZDRAVO Z NARAVO

PIŠE: KATARINA ARKO, DRUŠTVO ZDRAV.SI, FOTO: BILJANA JOKIĆ

društvo ZDRAV.si

Dne 30. 6. 2018 se je na naslovu Društva ZDRAV.si v Sodražici odvijal peturni dogodek, ki je potekal v okviru projekta Življenje v objemu gozdov, katerega nosilni partner je TD Kočevje in ki ga sofinancira Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja. Dogodek je bil za udeležence brezplačen in namenjen vsem, ki so si želeli dan preživeti malo drugače, čas resnično posvetiti sebi, biti v skladu s seboj in naravo. Celotna delavnica je potekala v kreaciji dobrega počutja, gibanja, pomoči telesu, da se sprosti in prepozna, kje so njegove šibkosti. Seveda so bile predstavljene tudi enostavne tehnike samopomoči.

Skupaj z udeleženci smo ugotavljali, kako malo je potrebno, da se energija premakne v dobro telesu, in kako nujno in blagodejno deluje narava na nas. Dogodek je potekal v zelo sproščenem vzdušju in ob zaključku tudi s prepoznavanjem stresa in čustev ter s tehnikami za njuno obvladovanje.

Zaključili smo v ležečem položaju s sprostitvijo in meditacijo pod krošnjo drevesa in z željo po ponovnem srečanju. Hvala vsem udeleženkam in udeležencu za zaupanje in prijetno druženje.

V okviru projekta sta zastavljena dva dogodka, naslednji bo na začetku septembra v Kočevju. Toplo vabljeni.

Kako sem doživela Katarinino delavnico

PIŠE: ANA MODIC

Zadnjo soboto v juniju se je na Slemenski 17 pri Katarini zbralo kakih 12 žensk različnih starosti in en moški. Čeprav se ne udeležujem Katarinine telovadbe ob torkih, sem se z veseljem udeležila večurnega druženja z njo in drugimi udeleženci druženja.

Najprej me je razveselil Katarinin osebni sprejem vsake izmed nas, rokovanje in predstavljanje. Povezanost z naravo in z ljudmi okoli sebe sem občutila, ko smo se v krogu posedli na izvirno izdelane sedeže iz sena, natlačenega v doma izdelane vreče iz vrečevine, in nas je pokrivala krošnja mogočne bukve, ki nam je v vročem junijskem dnevu dajala hladno senco. Začetni pozdrav in Katarinino mirno govorjenje sta me umirila in vse misli smo osredotočile nase, na svoje telo in misli. Izvajale smo vaje dihanja, nekaj prvih joge in drugih telovadnih vaj. Na krajšem sprehodu do cerkve na Strmci smo se družile in prepoznavale rastline ob poti. Na ravnici pred cerkvijo smo v senci drevja napravile še nekaj telesnih vaj za dobro počutje. Pohvaliti moram Katarino, ki je skrbela, da smo bile ves čas izvajanja vaj v senci, da nam ne bi bilo na vročem soncu slabo. Po gozdni poti nazaj do Slemenske smo vsaka zase nabirale zelišča ali liste dreves in grmov, za katere vemo, da so užitni. Iz pridelkov na domačem vrtu, iz sadja in iz zelišč, ki smo jih nabrale na poti, je Katarina iztisnila zeliščni sok, vir vitaminov in mineralov, ki nam je služil kot aperitiv pred zdravo prehrano, ki nas je pripravljena čakala na mizi. Postregle smo si s solato iz ajdove kaše z orehi in zelenjavo, s koščki polnozrnatoga kruha, z namažom iz čičerike in še s čim. Nadvse mi je ugajal češnjev zavitek, ki ga je prinesla Biljana in je bil videti kot baklava.

Po prigrizku smo se spet družile pod bukvijo, bogato z žirom. Za spremembo smo se ulegle na telovadne podloge in še leže opravile nekaj vaj ter poravnale hrbtenico, ki nas je zaradi daljšega sedenja že začela boleti. Druženje je prehitro minilo, poslavljale smo se z objemanjem in zadovoljne, da smo nekaj časa posvetile sebi in čudoviti naravi v okolici Katarininega doma.

Moje besede ob slovesu so bile namenjene gostiteljici: »Če boš še kdaj organizirala tako delavnico v naravi, me, prosim, povabi zraven.«

Kako so »Zdravo z naravo« doživele nekatere druge udeleženske

Hvala za tako srčno podajanje znanja, tako teoretičnega kot praktičnega, v prečudoviti naravi. Želim si še podobnih druženj v korist razumevanja bivanja in našega poslanstva na tem prelepem planetu. Najlepša hvala za tako veliko gostoljubnost.

Milka Lovšin

Hvala, danes je bilo čudovito, navdušila si me ... Občudujem tvoje znanje in energijo, ki te obdaja, rada bi se od tebe učila. Hvala.

Ana Kominka

Danes je bilo res lepo, same dobre stvari sem izvedela in počela. Nisem si zapomnila ravno vsega, kaj je za kaj, ampak počasi bo.

Jasna Alagić

Čudovito žensko druženje. Izjemno dobro je delo telesu preko vsega vodenega gibanja, svežega zraka, odlične hrane. Bila pa je tudi hrana za dušo: čudovita narava, drobne pozornosti, razumevajoča in topla beseda. Kar ne morem verjeti, da sem tisto soboto dobila vse to, in to zastonj. Komaj čakam, da se kaj takšnega ponovi, vesela pa bi bila tudi kakšnih zapiskov, ker je bilo ogromno koristnih informacij, ki si jih enostavno nisem mogla zapomniti.

Nina Pirc Vovčko

Zahvaljujem se ti za povabilo in druženje na delavnici 30. 6. 2018 v Sodražici. Presenečena in navdušena sem nad tvojim vodenjem. Tudi vsi ostali so se počutili zelo dobro in čakamo na ponovno srečanje. Dala si nam veliko znanja, dobro vodenje in prijetno počutje. Moje mnenje je zelo dobro.

Irena Košir

VABILO

Vabim vas na jesenske termine vadb, ki so tematsko obarvane z izobraževanjem o samopomoči za dobro počutje, zdravje in vitalnost.

TORKI SO NAMENJENI NAM!

Vsak torek od 4. septembra dalje od 7.30 do 8.00 brezplačna vadba na prostem, projekt GIBANJE JE ŽIVLJENJE – POZDRAV DNEVU, ki se izvaja na prostoru pred trgovino Mercator.

Od 8.00 do 9.00 energijska vadba DOTIK ZDRAVJA za seniorje – upokojence v prostoru sejne sobe Občine Sodražica.

Od 19.00 do 20.30 razširjena in poglobljena ENERGIJSKA VADBA za vse aktivne ženske, kjer bomo skozi gibe in masazo krepile vitalno žensko energijo. Namenjena je vsem ženskam, ki želijo okrepiti svoje vitalne organe, živeti sproščeno, zdravo in energije polno življenje.

Več informacij in prijave na tel. št. 051 301 772.

GIBANJE JE ŽIVLJENJE!

Srčno vabljeni.

Katarina Arko, Društvo ZDRAV.si

VABILO

VODENA VADBA z dolgoletno tradicijo različnih telesnih vaj in drugih tehnik ponovno od septembra dalje v Sodražici

Uravnotežite se z **JOGO** – za dobro počutje je treba ohranjati psihofizično ravnovesje, za spremembe v življenju na katerem koli področju pa je treba narediti nove korake, si vzeti zelo malo časa in denarja za sebe, več pa ljubezni, samospoštovanja, poguma, strpnosti, notranjega miru ...

JOGA POMAGA za zdrave telesne procese, za prožno hrbtenico, sklepe in mišice, odpravlja bolečine le-teh, glavobole, slabo spanje, depresijo – uravnava krvni tlak, prebavo – krepi imunski in dihalni sistem, kosti – vzdržuje hormonsko ravnovesje, življenjsko energijo, pomirja – pomlajuje telo in duha – izboljšuje koncentracijo, držo telesa, počutje – odpravlja stres – širi zavest, ustvarjalnost, energijsko polje – pogloblja samospoznavanje, pozitivne misli, dobre medosebne odnose ...

Vabljeni na začetno vadbo ob ponedeljkih ob 19.00 v OŠ Sodražica. **OBVEZEN VPIS** in informacije na tel. št. 041 397 789; FB: Društvo Joga v vsakdanjem življenju Ribnica, S: www.jvvz.org/ribnica; E: jogaribnica@siol.net.

Društvo Joga v vsakdanjem življenju Ribnica, včlanjeno v Zvezo joga društev Slovenije, polnopravno članico Olimpijskega komiteja Slovenije

DOSEŽKI KLUBA SIBOR INOTHERM

PIŠE: ELVIS PODLOGAR, PREDSEDNIK SIBORJA

MEDNARODNI TURNIR VIDOVDAN 2018, BANJALUKA

Člani Siborja Inotherm so v soboto, 9. 6. 2018, sodelovali na mednarodnem turnirju v ju-jitsu Vidovdan Open 2018, ki se je odvijal v Banjaluki. Tekmovanja se je udeležilo šest držav in 190 tekmovalcev iz 19 klubov.

Barve Siborja Inotherm je zastopalo 15 tekmovalcev, ki so dosegli odlične uvrstitve. Iz Sodražice je nastopil Andraž Žlindra in dosegel naslednji uvrstitvi:

- **ANDRAŽ ŽLINDRA in GAL KOŠIR, duo U18 – 1. mesto**
- **ANDRAŽ ŽLINDRA, U18, borbe do 66 kg – 1. mesto**

Celotna ekipa Siborja Inotherm je na turnirju osvojila 14 medalj, od tega devet zlatih, štiri srebrne in eno bronasto, in prejela pokal za ekipno 2. mesto med 19 klubi.

EVROPSKI POKAL V JU-JITSU, DUO SISTEM – MEDEMBLIK 2018

Člani kadetske, mladinske in članske reprezentance v duo sistemu so se udeležili mednarodnega tekmovanja Duo Games, ki je potekalo 23. 6. 2018 v Medembliku na Nizozemskem. Gre za evropski pokal, ki je bil prvič posvečen samo disciplini duo sistem za vse kategorije. Nastopilo je skoraj 80 parov iz šestih držav. Slovenija se je tekmovanja udeležila s šestimi pari, od tega so bili štirje pari iz Siborja Inotherm. Iz Sodražice je ponovno nastopil Andraž Žlindra in skupaj z Galom Koširjem dosegel odlično 3. mesto.

Tekmovanje je bilo odlična generalka za tekmovalce v duo sistemu pred vrhuncem letošnje sezone, evropskim prvenstvom, ki bo oktobra v Bologni. Z odličnimi rezultati so naši člani še enkrat dokazali, da spadajo v evropski in svetovni vrh v tej disciplini. S tem tekmovanjem se je tudi končal prvi del tekmovalne sezone. Jesenski del se bo nadaljeval že v avgustu, ko bodo naši reprezentanti začeli s kondicijskimi pripravami.

V SPOMIN NA PRVE DEMOKRATIČNE VOLITVE

PIŠE: FRANC MIHIČ

V življenju človeka in naroda so dogodki, ki odločilno vplivajo na življenje skupnosti. Prav je, da se jih spominjamo. Mednje spadajo tudi prve demokratične volitve po drugi svetovni vojni pred 28 leti, 8. aprila 1990. Udeležilo se jih je 83,5 % volivcev. Zmagala je koalicija Demos s 54,8 % glasov, to je le s 4,8 % prednosti. Demos, koalicija novonastalih demokratičnih opozicijskih strank, je s tem dobila pravico, da sestavi vlado. Osem mesecev pozneje, 23. decembra 1990, je sledil plebiscit o osamosvojitvi, 26. junija 1991 pa razglasitev samostojnosti. Za predsednika predsedstva Republike Slovenije so se pomerili Milan Kučan, dr. Jože Pučnik, Ivan Kramberger in Marko Demšar. Kučan je prejel 44,4 % glasov, Pučnik 26,6 %, Kramberger 18,5 % in Demšar 10,4 %. Glasovalo je 83,51 % volivcev. Kučan je postal predsednik predsedstva RS v drugem krogu volitev. Volitve v takratno 240-člansko tridomno skupščino so potekale v več delih: 8. aprila 1990 so volivci izbirali 80 delegatov družbenopolitičnega zbora in 80 delegatov zbora občin, 12. aprila pa še 80 delegatov zbora združenega dela. Kot posamična stranka se je najbolje odrezala Zveza komunistov Slovenije – Stranka demokratične prenovе (ZKS-SDP), ki je v družbenopolitičnem zboru zasedla 14 delegatskih mest. Razen v zboru združenega dela so sicer prepričljivo večino v skupščini dobile stranke Demosa. V družbenopolitičnem zboru kot najpomembnejšem delu skupščine so dobile 47 sedežev, med njimi največ, 11 sedežev, Slovenski krščanski demokrati (SKD). 16. maja je bila na podlagi rezultatov volitev imenovana prva slovenska demokratično izvoljena vlada, ki so jo sestavljale stranke koalicije Demos. Njen predsednik je postal predsednik SKD Lojze Peterle. Slednji je to mesto najprej ponudil predsedniku Demosa Jožetu Pučniku, a ga je ta zavrnil. Z volitvami so bili postavljeni temelji za uveljavitev demokratičnega sistema in pot do samostojne slovenske države.

Kakšen je bil rezultat volitev v občini Ribnica, ki je tedaj obsegala še Sodražico in Loški Potok?

Volitve so potekale 12. in 22. aprila 1990. V zbor občin republiške skupščine je bil kot predstavnik občine Ribnica izvoljen Franc Lovšin, član SKD.

Skupščina občine Ribnica je štela 64 delegatov in tri zbore: družbenopolitični zbor s 17 delegati, zbor krajevnih skupnosti s 25 delegati, zbor združenega dela z 22 delegati.

V družbenopolitični zbor so bili izvoljeni:

- Demos – Združena opozicija: Franc Mihelič, Franc Mihič, Marijan Hočevar, Franc Lovšin, Benjamin Henigman, Anton Marolt (vsi SKD) in Ladislav Andoljšek (SDZ);
- ZKS-SDP: Franc Lapajne, Janez Mihelič, Janez Debeljak;
- Slovenska kmečka zveza: Janez Rus, Matija Lesar, Alojz Marn;
- ZSMS: Helena Rosa, Ivan Kos, Danica Fegic;
- Socialistična zveza Slovenije: Alojz Marolt.

Za predsednika in podpredsednika družbenopolitičnega zbora sta bila izvoljena: Benjamin Henigman in Janez Rus.

V zbor krajevnih skupnosti so bili izvoljeni: Milan Zobec, Alojz Bojc, Ana Bartol, Bojan Kaplan, Ludvik Mate, Marjan Bolha, Miha Gornik, Jože Lovšin, Slavko Rus, Emil Benčina, Stanislava Hočevar Hitij, Ana Henigman, Franc Petelin, Jože Čampa, Anton Tanko, Pavel Češarek, Ludvik Zajc, Anton Košir, Jože Košmrlj, Janez Anzeljc, Janez Ravnikar, Janez Bambič, Marjan Mohar, Franc Marolt, Jože Marolt.

Za predsednika in podpredsednika zbora krajevnih skupnosti sta bila izvoljena: Alojz Bojc in Anton Tanko.

V zbor združenega dela so bili izvoljeni: Branko Košmrlj, Jože Andoljšek, Ema Urh, Jože Pahulje, Tone Bojc, Pavel Šobar, Dragica Abrahamsberg, Anton Bartol, Alojz Češarek, Janez Gorše, Jože Košmerl, Ivan Mihelič, Eva Perušek, Olga Doles, Andreja Hojč, Borut Troha, Franc Jaklič, Jože Rigler, Jože Marolt, Aleš Abrahamsberg, Alojz Knafelj, Bojan Kolmanič.

Za predsednika in podpredsednika zbora združenega dela sta bila izvoljena: Alojz Češarek in Branko Košmrlj.

Na prvi skupni seji vseh treh zborov skupščine občine Ribnica, 8. maja 1990, je bil za predsednika SO izvoljen Franc Mihelič, za podpredsednika pa Franc Mihič, oba člana SKD.

Za mandatarja izvršnega sveta skupščine občine je bil na predlog Demosa (SKD in SDZ) na tej seji izvoljen Branko Čavka. Ob podpori vodstva SKD je obiskoval organizacije v občini, tj. nekatera podjetja, združenja, stranke, vodstvo dekanije Ribnice, z namenom odkriti potrebe in pripraviti plan delovanja IS SO, kar je bilo tedaj večinoma toplo sprejet pristop. Mandatarju pa so začeli nasprotovati nekateri izvoljeni iz vrst KZ in celo SKD. To se je odrazilo v tem, da kljub podpori SKD ni mogel zbrati potrebne ekipe za IS SO. Zaradi tega je odstopil oz. vrnil mandat. Kasneje je skupina delegatov OS, ki so bili vsi zaposleni v podjetju Riko Ribnica, predlagala drugega mandatarja, tj. Janeza Henigmana, ki je bil s svojo ekipo izvoljen za novega predsednika izvršnega sveta skupščine občine Ribnica. Tako je nastajala nova demokratična oblast v tedanji ribniški občini. Ni bilo enostavno. Zlasti novi politiki, svetniki delegati, so se tedaj izpostavili za skupno dobro in novo demokratično perspektivo, kar tedaj še zdaleč ni bilo samoumevno. Menim, da ta zgodovina vaše občine ne sme povsem potoniti v pozabo.

Vabilo!

Vljudno vabljeni na 10. srečanje ljubiteljev letalstva ob 80-letnici dograditve hangarja tedanje Jadralske šole Bloke

v nedeljo, **16. 9. 2018, v dvorano Bloški smučar.**

- ob 14.00 film »Ptički z gnezdom« in foto gradivo o Jadralski šoli Bloke
  - ob 14.30 kulturni program in predaja radijske postaje
  - ob 16.00 prelet letal (če bo ugodno vreme)
  - ob 17.00 ogled ostankov hangarja
- Okroglo obletnico bomo obeležili tudi z izdajo osebni poštne znamk in priložnostnim poštним žigom ter filatelistično razstavo JADRALNO LETALSTVO s podnaslovom »Bloško letenje je bilo kot korak otroka prek hišnega praga!«. V knjižnici Nova vas bo na ogled do **16. 10. 2018.**

Toplo vabljeni v zibelko jadralskega letalstva!

Kontakt: martina@zavod-vrabc-bloke.si

SODRAŠKE KVAČKARICE NA IZLETU V LOŠKEM POTOKU

PIŠE: ANA MODIC, FOTO: ŠTEFKA JORAS

20. junija 2018 smo se članice kvačkarskega krožka s tremi avtomobili odpeljale na Hrib v Loškem Potoku. Namen našega potovanja je bil ogled okrasnega vrta, katerega lastnika sta Lidija in Peter Knavs. Čeprav je vrt v naši neposredni bližini, si ga do tedaj še nismo ogledale.

Za dan in uro ogleda se je z gospo Lidijo dogovorila naša voditeljica Jelena. Pot na Hrib nam je pokazala kvačkarica Jelka, ki izhaja iz Loškega Potoka. Hrib ni samo center, kjer so šola, zdravstvena postaja, trgovine in gostilne, cvetličarna, TIC Loški Potok, je tudi hrib nad centrom naselja, kjer stojijo poleg novih tudi še starejše hiše in zasebni okrasni vrt. Ko smo se z avti povzpele prav do njegovega vrha, smo na nasprotni strani naselja videle Tabor, ki leži celo nižje od vrha Hriba. Gospa Lidija nas je prijazno popeljala po svojem vrtu. Občudovale smo lepo pokošeno zelenico, ki jo prekinjajo zasaditveni otočki cvetočih trajnic, okrasnega grmovja in drevja. Med samim zelenjem je speljanih veliko lesenih mostičkov, pod katerimi je umetno speljana voda. Ponekod se voda preljuje v jezerce, v katerem cvetijo beli in rdeči lokvanji. Vrt ima tudi nekaj naravnih lesenih skulptur, umetni vodni slap pri hiši, pred vhomom na vrt stoji paviljon, kjer lahko posedimo v senci strehe in sosednjih dreves. Prava umetnina je tudi letna kuhinja ob robu parka, kjer družina pripravi hrano in posedi ob pogledu na cvetoče ozadje.

Ugotavljale smo, da tak vrt lahko ustvari le sodelovanje ženske, ki zna uskladiti zasaditev po barvah in času cvetenja, in moškega, ki ima v sebi umetniški navdih in spretne roke za oblikovanje predmetov iz lesa ali kamna. Prav sodelovanje in dopolnjevanje moža in žene se odraža v urejenosti tega vrta. Seveda pa vrt terja tudi dosti vsakodnevnega dela in tudi ogromno sredstev.

Ker se vrt skozi letne čase spreminja, načrtujemo, da bi jeseni dve uri kvačkanja opravile kar v tem vrtu in združile lepoto umetne narave z lepoto naših kvačkanih izdelkov.

KAPELICA NA PESKU

PIŠE IN FOTOGRAFIRA: BRANKA GORNIK

Minilo je dve leti, odkar smo začeli graditi kapelico Na pesku. Vmes je bilo delo za nekaj časa prekinjeno zaradi hude prometne nesreče našega delovodje, nato je sledila še dolga zima. Letos pozno spomladi je delo ponovno steklo. S hvaležnostjo se oziram na prehojeno pot. Pogled na čudovito kapelico Lurške Matere Božje razveseli vsako oko. Da bo vse popolno, smo začeli urejati tudi okolico; okrog kapelice je že narejena škarpa, v planu je pločnik, zasaditev travnate površine ter postavitev klopic.

Blagoslov kapelice bo predvidoma še letos, v oktobru. O točnem datumu vas bomo pravočasno obvestili. Verjamemo, da se vsi skupaj že zelo veselimo tako tega slavlja kot tudi dejstva, da bomo takrat kip Lurške Marije sprejeli nazaj, odkoder je bil pred dobrih 60 leti umaknjen. Radi se zatekajmo k njej, ki je Mati tolažbe in velika priprošnjica za zdravje!

V veselje nam je, da smo letos pri šmarnicah zabeležili rekordno število udeležencev, od tega kar 40 otrok. Družabno srečanje smo krajani imeli tudi decembralani, ko smo se ob zaključku božične devetdnevnicke poveselili ravno pri kapelici. Naj ti in še drugi dogodki na tem svetem krajupostanejo

naša stalnica ter nas tako še bolj povežejo.

Člani samoiniciativnega odbora se ob tej priložnosti zahvaljujemo podjetju Kamen, d. o. o., ki nam cenovno in časovno prihaja naproti, da lepo sodelujemo. Iskrena hvala vsem, ki s svojim prostovoljnim delom, denarnimi prispevki, darovanim materialom, pa tudi z molitveno podporo, pomagajo. »Če Gospod ne zida hiše, se z njo zaman trudijo njeni graditelji« (Ps 127,1).

Ponovno se obračamo na vas, da po svojih močeh prispevate še za dokončanje projekta, saj za ureditev okolice, kot je opisano zgoraj, še nismo poravnali dolga. Seveda naj vsak prispeva po svojih močeh. Za vse darove in vsak vaš trud naj vam Bog obilo povrne!

Vsem skupaj želim lepo poletje in na snidenje jeseni!

Denarna sredstva se zbirajo na računu Župnije Sodražica:
NLB, TRR: SI56 0232 1009 2130 944,
namen nakazila: KAPELICA-PESEK,
ter tudi osebno pri članih odbora
(Jakob Mihelič, Janez Oražem,
Lado Janež in Branka Gornik).

MLADI IN PROSTI ČAS, MLADI IN SREČA ...

PIŠE: LJUBICA KOŠIR, FOTO: ARHIV KLUBA KRESNIČKA

O, kako zelo dragocen in srečen čas, posebej v počitniških dneh. Ko v mislih zavrtim čas nekaj desetletij nazaj, se spomnim, da je bilo prostega časa takratnih mladih tudi v počitniškem času manj. Bilo je več kmetij, kjer je bila posebej v poletnih dneh dobrodošla vsaka pomoč, tudi pomoč otrok. Mnogim staršem se je zdelo zelo pomembno, da so otrokom privzgojili delovne navade že v zgodnjem otroštvu. Vsako delo je bilo večja vrednota, kot je danes.

Spominjam se, kako smo šli na počitnice k starim staršem, kjer sta bili obrt in kmetija. Otroci smo bili zelo dobrodošli pri tlačenju sena, saj se je pri košnji in drugih kmečkih opravilih opravljalo veliko dela brez sodobnih strojev. Ker takrat po naši Sloveniji še ni bilo organiziranih oratorijev, smo se življenjskih vzorov in pravih vrednot učili od staršev in starih staršev pa od tet in stricev, ki so živeli pod isto streho kot mlade družine. Moja stara mama je bila doma iz gostilne in je bila zelo dobra kuharica. Naučila me je veliko kuharskih spretnosti, ki mi še danes pridejo prav. Otroška družjenja so bila preprostejša, največkrat v naravi, a veliko bolj vesela in razigrana. Znali smo občudovati stvarstvo, ker nismo imeli ekranov, veselili smo se preprostih stvari, ker nismo imeli na razpolago dragih in nepotrebnih igrač. Hvaležni smo bili tudi za majhna in skromna darila, da ne govorim o spoštovanju starejših, ki danes pri mnogih mladih žal ni več »v modi«.

Današnji mladi svoj prosti čas lahko preživljajo na različne načine, ponudba je danes zelo pestra. Ena od dragocenih ponudb preživljanja prostega časa v počitniških dneh je tudi oratorij, ki bo letos v Sodražici že 21. V slovenskih medijih ponudbe oratorijskih dogajanj skoraj ne zasledimo, pa čeprav se odvijajo v približno 300 župnijah. Okoli 6500 animatorjev in voditeljev skrbi za 22.000 otrok. Mnogi novinarji ne poznajo vsebine oratorijev in se morja tudi zato ne razpišejo o njih v časopisih, niti jih ne prikažejo na ekranih. Upam si trditi, da je ta projekt vzgoje mladih na Slovenskem ena najbolj dodelanih in preizkušenih metod vzgojnega dela za mlade in z mladimi, saj zaobjame celostnega človeka. Vemo, da mlad človek v svojem odrasčanju potrebuje poleg staršev, učiteljev in vzgojiteljev tudi dobro okolje, v katerem odrasča, vrstnike, po katerih se zgleduje, išče prave vrednote, po katerih hrepeni, da bi bil v življenju srečen, sprejet, uspešen ... Mnogi mladi so tudi na

našem oratoriju odkrili svoje talente in se odločili za poklic, ki ga z veseljem opravljajo. Danes nas reklamna sporočila slepijo z raznovrstnimi ponudbami za lepše, ugodnejše, brezskrbno življenje brez naporov, ki še posebej mlade ljudi večkrat zavedejo in jim ponujajo le navidezno srečo. Ker še nimajo življenjskih izkušenj in še niso izoblikovani v odgovorne osebnosti, mnogi zaidejo oz. nasedejo lepim besedam in slikam. Ne ločijo zrna od plev in svojo mladost zapravijo, staršem in družbi pa postanejo včasih tudi v breme.

In kaj je Don Bosko priporočal mladim, da bi bili srečni?

- Dajte Bogu največjo možno slavo in čast;
- drugim bodite služabniki, nikogar ne prizadenite;
- bodite pozorni in previdni v odnosih in stikih;
- razumno gospodarite, če ne želite bankrotirati in končati na beraški palici;
- bodite ponižni, ne govorite veliko o sebi in ne hvalite se pred drugimi;
- nosite na ramenih svoj križ, vzemite takšnega, kot je, majhen ali velik.

Vsem voditeljem, animatorjem in udeležencem oratorija iskreno želim, da bi tudi na letošnjem oratoriju odkrivali in odkrili, kaj je potrebno za srečo v življenju.

MLADINSKI KLUB NA PSOGLAVSKIH DNEVIH

PIŠE: KLARA ARKO, FOTO: ARHIV MKS

Spodobi se in pravično je, da na kratko povemo nekaj o svojem sodelovanju v sklopu Psoglavskih dni 2018. Ko smo že pri pravici: če se še spomnite, je bila to osrednja tema letošnjega Večera na trgu, v igri z naslovom Šedrška roka pravice. Policijski kandidati pod vodstvom načelnika Milana se zahvaljujoč občanki Angeli, ki jo zmoti vsaka malenkost v občini, lahko preizkusijo na raznih misijah in se tako izurijo v čisto prave policiste. Na žalost pa zaradi pomanjkanja državnih sredstev na koncu vse skupaj bolj ali manj klavarno propade, z izjemo dveh ležečih policajev, ki so si ju na priprošnjo in z vezami policistke Marice le izborili.

Velika zahvala gre predvsem režiserju dramskega dela Blažu Krajncu in vsem igralcem za ves čas in voljo ter zagnanost, saj brez njih igre ne bi bilo. Za policijske uniforme, majice in kape z logotipom Šedrške roke pravice, ki ga je ustvaril Andrej Kos, pa se res lepo zahvaljujemo podjetju Kamitex, ki nam jih je podarilo.

Prva misija Mladinskega kluba Sodražica je bila tako uspešno opravljena,

že naslednje jutro pa je bil na vrsti eden od pomembnejših dogodkov, ki jih klub organizira, Oder mladih. Pestro dogajanje je zahvaljujoč lepemu vremenu potekalo skozi cel dan. Na meniju je bila dobra glasba v izvedbi skupine RockAngeless, hladna pijača in obilica iger, tako da nikomur ni bilo dolgčas. Na tej točki se zahvaljujemo vsem pomagačem. Naj vam to ostane v navadi.

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO

PIŠETA: TINA TROHA IN META TRHLJEN, FOTO: META TRHLJEN

Tokrat smo se odločili, da pogledamo v zgodovino ter sedanost aktivnega prostovoljnega gasilskega društva Zamostec. Povprašali smo predsednico Renato Troha in poveljnika Tonija Ambrožiča.

Kakšni so bili začetki društva?

Renata: Pred ustanovitvijo društva so se vaščani aktivirali v gasilski četi v sklopu PGD Sodražica. Zaradi boljše požarne varnosti pa so se leta 1921 odločili, da ustanovijo svoje gasilsko društvo. Gasilski dom Zamostec je bil zgrajen kmalu po prvi svetovni vojni. Med ustanovitelje društva so se zapisali Anton Klun, Franc Klun, Franc Lesar, Anton Mohar, Janez Lovšin in Alojz Ambrožič kot prvi predsednik.

Kakšno je bilo delovanje društva nekoč?

Renata: Ne obstajajo nikakršni zapisi o društvu pred drugo svetovno vojno in med njo, saj so bili med vojno uničeni. Pri raziskovanju tega dela zgodovine smo si lahko pomagali le s pogovori z našimi starejšimi člani. Po pričevanjih so na mestu, kjer danes stoji gasilski dom, zgradili shrambo in lesen stolp. V teh dveh prostorih so hranili gasilsko orodje, s katerim so zagotavljali ustrezno požarno varnost. V naslednjih desetletjih so začeli nabavo novega gasilskega orodja in opreme. V šestdesetih letih so začeli izgradnjo novega gasilskega doma. Leta 1972 so obnovili opremo, kupili so motorno brizgalno Rosenbauer. Leta 1980 pa so kupili tudi novo gasilsko vozilo. Velike zasluge za te dejavnosti ter opremljanje društva ima takratni predsednik Ignacij Gačnik. Predsedniški mandat je imel vse od leta 1936 do 1975. Imel je dodeljen status dosmrtnega častnega predsednika društva.

Koliko članov šteje gasilsko društvo in katere vasi pokriva?

Toni: Gasilsko društvo šteje skupno 119 članov. Od tega je 11 pionirjev, 19 mladincev, 11 pripravnikov, 15 operativcev, 10 rezervistov, 15 članic, 33 podpornih članov, 4 veterani ter en častni član. Društvo pokriva 7 vasi: Zamostec, Sinovica, Preska, Male Vinice, Ravni Dol, Nova Štifta in Lipovšica.

Kdaj se je začela gradnja gasilskega doma in kdaj se bo predvidoma končala?

Renata: Dokumentacija se je začela pridobivati leta 2015. V aprilu 2017 so stekla pripravljala dela za rušenje objekta. Gradbeno dovoljenje je postalo pravnomočno 27. 6. 2017 in dela so se

Zaradi tiskarskega škrata, ki je povzročil nerazumljivost dela prispevka Vročje gasilske novice pod naslovom Prostovoljno gasilsko društvo, objavljenega v prejšnjem Suhorobarju na straneh 18 in 19, pogovor s predsednico in poveljnikom PGD Zamostec še enkrat objavljamo. Avtoricama prispevka se za neljubo napako opravičujemo.

Uredništvo

začela; najprej rušenje in nato vse, kar sledi, tako da danes gasilski dom že stoji. Ob 100. obletnici delovanja društva bi radi končali z deli ter na slavnostni dan otvorili in v uporabo prevzeli obnovljeni gasilski dom.

Kakšni so postopki gradnje?

Toni: Stari del, ki je bil zgrajen po prvi svetovni vojni, se je porušil in se bo zamenjal z novim. Stari objekt je imel zunanje stopnišče in je bil ločen na stari del (ki ga obnavljamo) ter na novi del, ki je bil zgrajen v sedemdesetih letih. Novi objekt bo stavba z enim ostrešjem, imel bo notranje stopnišče, arhivsko mesto oz. zgodovinski kotiček, skladišče, dvojne toaletne prostore, ene v pritličju, druge v nadstropju, prostor za manjšo kuhinjo ter veliko sobo, namenjeno sestankom in druženju. Spodnji prostori bodo v celoti dostopni in uporabni tudi za invalide. Do sedaj smo sezidali stavbo, pokrili streho ter vgradili okna. V naslednjih letih bomo nadaljevali vgradnjo inštalacij, notranjih ometov, tlakov, notranje opreme, uredili fasado ter na koncu okolico.

Kako pa je bilo s financiranjem dela, ki se obnavlja?

Renata: Gasilski dom v naši vasi je stavba širšega pomena ter uporabe in zato smo tudi pridobili posluh župana in z Občino Sodražica sklenili pogodbo o sofinanciranju. Seveda smo tudi sami vrsto let delali in varčevali denar ravno v ta namen. Za finančno pomoč smo se s prošnjami obrnili na podjetja v naši občini, vendar moram povedati, da je bil odziv skromen. Z denarnimi sredstvi so nam pomagali še nekateri posamezniki, vaščani. Vendar denar ni vse, kar potrebujemo. Člani in vaščani so darovali zelo veliko lesa, ki ga je gasilec na domači žagi pripravil za uporabo. Največ smo ga porabili za ostrešje. Ne morem mimo tistih nekaj gasilcev, ki so ves čas prisotni, od pridobivanja dokumentacije, rušenja, zidanja, postavljanja strehe do vgradnje oken. Ne nazadnje je nekdo moral vzeti v roke metlo in počistiti, nekdo je moral v trgovino po vijake ali samo pijačo in malico. Res jih moram pohvaliti in se jim zahvaliti, saj vsak prosti trenutek izkoristijo za delo v gasilskem domu. Želim si, da bi drugi člani spoznali, da jih morajo kdaj zamenjati ali pa jim vsaj pomagati. Hvala vam, brez vas ne bi šlo!

Ste za gradnjo gasilskega doma pridobili kakšno podjetje ali vse delate sami?

Renata: Pet ljudi je premalo, da bi zgradili gasilski dom. Pri rušenju je sodelovala družba Tanko, d. o. o., gradbena dela je izvedlo podjetje GMB, d. o. o., pri postavljanju ostrešja smo sodelovali s podjetjem GORMI, d. o. o., in Ralyr, v tej fazi smo še posebej veliko sami delali in pomagali. Okna smo naročili v Ribnici na Inlesu, vgradili smo jih sami, no, ne še čisto vseh. Pomembno je, da smo gasilci ves čas prisotni pri gradnji. Kot sem že rekla, veliko prostega časa preživimo na našem skupnem naslovu, tj. Zamostec 8a. Veliko smo pri gasilskem domu. Kako bo potem, ko bomo imeli novega, ne vem, velikokrat se sprašujem, kaj bo prinesel čas.

SEPTEMBRA ŠE ZADNJIČ OČISTIMO SLOVENIJO

Društvo Ekologi brez meja bo 15. septembra organiziralo že tretjo izvedbo okoljevarstvene akcije Očistimo Slovenijo, ki bo tokrat potekala pod geslom ŠE ZADNJIČ! Akcija bo potekala v okviru največjega okoljskega projekta v zgodovini človeštva, World Cleanuopday 2018, ki se bo na isti dan odvijal v 150 državah!

Ekologi brez meja so prebivalce Slovenije v skupni čistilni akciji Očistimo Slovenijo združili že leta 2010 in 2012, o uspešnosti akcij pa priča rekordna udeležba, ki je prekosila udeležbo v vseh ostalih sodelujočih državah. Tudi v občini Sodražica je bila leta 2012 kar 14,33-odstotna udeležba, pri čemer je bilo očiščenih devet divjih odlagališč. Letos bo akcija Še zadnjič zato, ker je treba vse moči usmeriti v preprečevanje nastajanja odpadkov in posledično tudi smetenja.

Zato namen letošnje akcije ni le čiščenje, večji poudarek bo namenjen dvigu ozaveščenosti. Veliko občin in društev je čistilne akcije letošnje pomlad že imelo. A to ni razlog, da se 15. septembra prostovoljci ne bi ponovno zbrali in naredili nekaj dobrega za okolje. Namesto čiščenja se seveda lahko posvetimo tudi urejanju okolice ter ozaveščanju o ekoloških problemih. Se nam pridružite? Vabljeni posamezniki, občine, organizacije ter vrtci in šole. Preverite na www.ebm.si in organizatorje pocukajte za rokav. Skupaj zmoremo več!

VEČGENERACIJSKI CENTER SKUPAJ URNIK BREZPLAČNIH AKTIVNOSTI

Nasilje v družini

13. 9. 2018 ob 9. uri

Vabljeni na predstavitev Društva varnega zavetja, ki na Kočevskem deluje že več kot 15 let in pomembno prispeva s svojim poslanstvom o ničelni toleranci nasilja v skupnosti. Mentorica: ga. Jadranka Glavač
(Delavnica bo potekala v sejni sobi Občine Sodražica.)

Tečaj računalništva

20. 9. 2018 ob 9. uri

Vabljeni na osnovni tečaj uporabe digitalnih tehnologij. Učili se bomo uporabljati programe Microsoft Word, Excel in spletna omrežja.

Mentorica: ga. Katja Papež

(Delavnica bo potekala v OŠ Sodražica.)

Soočanje z izgubo

27. 9. 2018 ob 9. uri

Vabljeni na delavnico o odnosih. Pogovarjali se bomo, kako premostiti obdobja v življenju, ko nas zapusti bližnja oseba. Predavala bo ga. Desa Vanovšek, zakonska in družinska terapevtka, soustanoviteljica Zavoda R.O.O.T.S.

(Delavnica bo potekala v sejni sobi Občine Sodražica.)

Odnosi

18. 10. 2018 ob 9. uri

Vabljeni na delavnico o odnosih. Pogovarjali se bomo o komunikaciji v družinskem krogu, službi in v družbi. Predavala bo ga. Desa Vanovšek, zakonska in družinska terapevtka, soustanoviteljica Zavoda R.O.O.T.S.

(Delavnica bo potekala v sejni sobi Občine Sodražica.)

Veselim se vaših prijav!

Spletni naslov: <http://vgc-skupaj.si/>

Tel. št.: 051 433 566

E-pošta: ivana.milavec@lu-kocevje.si

MAJDI KOŠIR V SPOMIN

PIŠE: LUDVIK MIHELČ

V ponedeljek, 2. julija, se je od zemeljskega življenja poslovila dobra mama, stara mama, prababica, sestra ter cenjena sosedica in prijateljica Majda Košir iz Sodražice.

Rodila se je pri Pikčevih v Globeli. Mladostna leta je preživela v domači vasi, kjer si je izbrala tudi življenjskega sopotnika Franceta. Po poroki sta najprej živela v Globeli, kjer sta si ustvarila družino. V 70. letih sta zgradila nov dom in družina se je preselila v Sodražico. Poleg gospodinjstva je mama Majda rada delala na vrtu in poprijela za vsako delo v moževi mizarški delavnici. Ko so njuni trije otroci odrasli in si ustvarili družine, je veliko časa in skrbi namenila svojim vnukom. Pred 13 leti je ovdovela in na zadnji postaji svojega življen-

ja poglobljeno živela duhovnost. Še pred nekaj meseci smo jo prožnega koraka in z rahlim nasmehom na obrazu srečevali na ulici. Kmalu po začetku leta pa se je oglasila resna bolezen, ki ji je načela moči in naznanjala zaton življenja.

Ob njenem slovesu se spomnim svetopisemske Knjige pregovorov, kjer je zapisan pravi hvalospev dobri ženi.

*»Vrlo ženo, kdo jo najde? Njena vrednost je daleč nad biseri. Skrbi za volno in lan in dela s pridnimi rokami. Svojo dlan odpira potrebnemu, svojo roko podaja ubogemu ...«
(Prj 31, 10-20).*

Bila je tiha, skromna, neopazna, a zmeraj prijazna sosedka in dobra prijateljica. Imela je plemenito srce in izjemen čut za sočloveka. Bila je prijetna sogovornica. Pogovori z njo so bili iskreni in odkritosrčni, brez trohice opravljanja, kar je v današnjih časih posebna odlika. V njenih besedah ni bilo priroževanja, obtoževanja in obsojanja. Pogovor z njo je sogovornika napolnil z upanjem in vedrino.

Imela je še drugo odliko: dobrodelnost. Zelo rada je obiskovala bolne in onemogle. Vsakomur je znala prisluhni, ga opogumiti in bodriti. Med drugimi je pogosto obiskala tudi našo pokojno mamo. Iskrena hvala za vse obiske in spodbudne besede.

Od kod je Koširjeva mama črpala moč za svojo pokončno človeško in krščansko držo? Redno vsak dan je hodila k maši, ob nedeljah več let tudi peš k Novi Štifti. Koliko molitev in izrečenih prošelj! Jezusovih besed ni le poslušala, ampak jih je ponotranjila in iz njih živela. Ko sem jo nekaj dni pred smrtjo še hotel obiskati, je bila ponovno v bolnici. Namesto z njo sem se pogovarjal s sinom Brankom in snaho Heleno. Povedala sta mi, da je mama zadnja leta živela v majhni sobici, zelo asketsko. Sobo sta krasili slika Srca Jezusovega, od koder je zajemala duhovno moč, in slika njene stare mame iz Andola, vzornice v njenem zakonskem in družinskem življenju.

Koširjeva mama je ne le domačim, ampak vsem, ki smo jo poznali, zapustila svetel zgled, kakšna naj bo naša življenjska pot. Ni bila sebično zagledana vase in svojo družino, ampak je prejete darove velikodušno razdajala svojim bližnjim in živela neopazno, a zelo dejavno dobrodelnost.

Naj ji Stvarnik povrne za vse dobro. Njena duša pa naj uživa večno veselje ob Jezusovem usmiljenem srcu.

*Ni konec, ko pride tvoj zemeljski konec.
Le vsakodnevno orodje pospraviš in se
odpraviš k počitku.
Po isti poti, koder odhajaš, nevidno
prihajaš nazaj –
med svoje, ki jih ne nebaš ljubiti in
ki živijo od tvoje ljubezni.
In tvoja prisotnost je bolj prisotna kot
kdajkoli prej:
na vseh poteh, v vseh rasteh od korenine
do vej.*

(Tone Kuntner)

Zahvala

ob smrti naše drage
MAJDE KOŠIR
(1933 – 2018)

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem, duhovnikom, pevcem in vsem drugim za izrečena sožalja, tople stiske rok, darove, ki ste jih namenili v njen spomin. Hvala, ker ste se udeležili pogrebne maše in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

*Daritev bodi ti življenje celo,
oltar najlepši je – srca oltar,
ljubezen sveta v njem – nebeški je žar ...*
(Simon Gregorčič)

Zahvala

ob slovesu ljubljene žene,
drage mame, babice, sestrične in svakinje
ROZALIJE MIHELIČ
(13. 6. 1935 – 15. 6. 2018)

Po večletni bolezni je za vedno prenehalo biti utrujeno srce nadvse dobre mame Rožce Mihelič. Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ji kar koli dobrega storili v življenju, še zlasti v času bolezni. Posebna zahvala njeni osebni zdravnici dr. Milenki Starc Vidrih za skrbno zdravljenje, obiske na domu in človeško toplino. Z izjemno pozornostjo sta našo mamo spremljali medicinski sestri Milena Peterlin iz ZP Velike Lašče in Jana Oblak iz ZP Sodražica. Hvala srčno dobri patronažni sestri Dominiki Arko za obiske in vse spodbudne besede.

Radi bi se zahvalili njenim prijateljicam, znankam in sorodnikom, ki ste jo zadnja leta obiskovali na našem domu, ji prisluhnili, jo razumeli in bodrili. Hvala župniku Franciju Bizjaku za molitev, sočutno opravljen pogrebni obred in izbrane besede velikonočnega upanja pri pogrebni maši. Hvala zborovodju Branku Koširju, pevcem Župnijskega pevskega zbora in Vokalne skupine Koral, ki ste mamo z občutenim petjem pospremili k zadnjemu počitku. Hvala zaposlenim podjetja Komunala Ribnica in cvetličarki Boženi Kovačič. Hvala vsem, ki ste prišli mamo kropit, zanjo molili, nam izrazili sožalje, jo pospremili na njeni zadnji poti, darovali za svete maše in cerkev ter podarili sveče in cvetje.

Mama nam je zapustila svetel zgled in nam pokazala pravo pot življenja. Pogrešali jo bomo. A tolaži nas upanje, da je dosegla cilj, h kateremu je bilo usmerjeno vse njeno življenje. V Stvarnika je do konca trdno zaupala in verovala. Naj sedaj mirno počiva v Njegovem naročju.

Vsi njeni

Romantično, napeto, skrivnostno in še kaj

PIŠE: NEŽKA MOHAR GAČNIK, BIBLIOTEKARKA

Počasi se izteka brezskrbni čas počitnic in dopustov. Tokrat smo za naše zveste bralce pripravili naslednji izbor nekaterih knjižnih novosti.

JOHANNA LINDSEY

Ena sama velika skušnjava

Ko v Hyde parku ugrabijo hčer Anthonyja Maloryja, pristane ugrabiteljevo sporočilo v napačnih rokah sorodnika Maloryjev, Boyda Andersona. Medtem ko skupaj z Anthonyjem išče deklico, se trudi pokazati zlikovcu, kar mu gre. Nikakor pa se ne nadeja, da bo naletel na Katey Tyler, potnico na njegovi ladji med nedavno plovbo. Nedolžno Katey, ki je pobegnila iz svojega dolgočasnega mesta in se v iskanju pustolovščine nameravala odpraviti na pot okoli sveta, čaka največja avantura, ko bo vzbudila Boydovo pozornost. Katey čaka nešteto presenečenj, ki si jih ne bi mogla zamisliti niti v najbolj drznih in pustolovskih sanjah.

CATHERINE BYBEE

Njegova za vselej

Življenje je do Melanie Barlett vse kaj drugega kot naklonjeno. Mlada mama si želi, da bi njeno življenje osvetlil vsaj en droben žarek sreče. Zahteva preveč? Po koncu srednje šole je odšla iz River Benda, majhnega domačega kraja, kamor se zdaj vrača na obletnico mature. Čeprav so jo neusahljiva razočaranja dodobra oropala upanja na lepo prihodnost, ji domačnost starih prijateljic Jo in Zoe ter prijaznost gospe Gine, ki ji ponudi streho nad glavo, dasta tisto oporo, zaradi katere si bo morda upala odškrniti vrata v boljše življenje. Wyatt Gibson, čeden gradbenik, nikoli ni maral velikih mest. River Bend je kot ustvarjen po njegovih merilih, čeprav je za številne zaspano mesto, katerega družabno življenje je tako rekoč nično. Kar je zanj idila, bi njej utegnilo predstavljati dolgčas. Bo Wyattova umirjena predanost – kljub prihajajoči nevihti – dovolj, da bo z njo prepričal Mel, da je to nemara kraj, ki bi mu lahko rekla dom, kjer bi si ustvarila družino, ki te nikoli ne pusti na cedilu, in našla resnično ljubezen, ki traja vse življenje?

ROSIE WALSH

Moški, ki ni poklical

Predstavljajte si, da spoznate čudovitega moškega in z njim preživite sedem dni. Oba sta prepričana, da sta našla sorodno dušo. Usojena sta si. Po tem nepozabnem tednu mora na krajše potovanje in obljubi, da vas bo še poklical z letališča. A vas ne. Ne oglasi se vam več in za njim izginejo vse sledi. Vsi vam prigovarjajo, da ga pozabite, vi pa veste, da se motijo – nekaj se mu je moralo zgoditi. Veste, da mora obstajati razlog, zakaj je izginil.

In zdaj si predstavljajte, da imate prav. Res obstaja razlog, proti kateremu ne morete čisto nič. Kajti ta razlog ste vi.

CAMILLA LÄCKBERG

Čarovnica

Ko s posestva na obrobju Fjällbacke izgine štiriletna Linnea, to obudi tragične spomine. Pred tridesetimi leti je z istega posestva izginila majhna deklica, ki so jo pozneje našli mrtvo. Umorjeno. Takrat so obtožili trinajstletni dekleti, da naj bi jo ugrabili in ubili. Na sodišču so ju spoznali za krivi, vendar so ju pozneje zaradi mladosti izpustili. Ena od njiju zdaj živi mirno življenje v Fjällbacki, druga se kot slavna igralka prvič po tistem dogodku vrne v rodni kraj. Prebivalci Fjällbacke se v velikem številu odzovejo na iskanje Linnee in jo tudi najdejo. Golo, zraven istega gozdnega bajeja, kjer je bila najdena prva deklica. Po malem naselju se razširi strah. Bi lahko bilo v nevarnosti še več deklic? Patrik Hedström začne s sodelavci na policijski postaji Tanumshede preiskovati, ali obstajajo povezave med obema primeroma, na pomoč pa jim prisloži pisateljica Erica Falck, ki želi napisati knjigo o dogajanju pred tridesetimi leti. Preiskava odpre številne rane, začnejo se pritiski, strah prebivalcev pred neznanim pa dobi strašne posledice.

HARLAN COBEN

Prevara

Napet triler o družinskih skrivnostih in lovu za resnico, ki ga ne boste mogli odložiti. Nekdanji vojni pilotki Mayi, ki trpi za posttravmatsko stresno motnjo, pred očmi ubijejo moža Joeja. Življenje ji dodatno otežujeta nezaupanje moževe premožne družine in sumničavost detektiva, ki raziskuje Joejev umor. Kmalu po pogrebu se mora Maya vrniti na delo, zato v svoji dnevni sobi postavi skrito kamero, da bi posnela varuško svoje dveletne hčere. Toda ko pregleduje posnetek, zagleda svojega mrtvega moža, ki se igra z njuno hčerko. Se ji je tokrat dokončno zmešalo? Ali pa se kdo poigrava z njo? Kakšna je resnica? In kdo je sploh bil Joe?

IGOR KARLOVŠEK

Preživetje

Gre za pustolovsko-kriminalni mladinski roman, ki večje opisuje način preživetja v naravi, natančneje v kočevskih gozdovih. Roman se problematike odrasčanja loteva prek napete pustolovske zgodbe ter odlično združuje dva pola preživetja – naravnim in človeškim oviram navkljub.

Najstnik Simon je up slovenskega smučanja, tudi v mednarodnem okolju se uvršča na najvišja mesta na smučarskih tekmovanjih. Potem pa doživi prometno nesrečo. Zanj je smučanja konec. Njegov oče se s tem ne more sprijazniti in Simon ima zato občutek, da je za očeta postal slabič. Da bi se izkazal in bi mu oče dal priznanje, se odloči, da bo med počitnicami mesec dni preživel v gozdu brez vseh civilizacijskih pomagala. To ni tako preprosto, kot si je predstavljal, a tretji teden se je življenja zunaj civilizacije že navadil. Takrat naleti na dvanajstletno deklico, ki ubeži svojim ugrabiteljem. Simon ji pomaga, da se reši.

S tem tudi zaključujem tokratni izbor nekaterih knjižnih novosti. Vljudno vabljeni v sodraško knjižnico. Vsem osnovnošolcem in dijakom želimo uspešen začetek novega šolskega leta! Čim lepše in prijetneje preživite letošnjo jesen. Radi in lepo se imejte ter na svidenje do prihodnjič!

microera

Microera Jože Šilc s.p.
Hrovača 14A (trgovski center SPAR Ribnica)
1310 Ribnica
☎ 01 8373 116
☎ 051 358 762
✉ info@microera.si
www.microera.si

UGODNI NAROČNIŠKI PAKETI TER AKCIJSKI MOBITELI NA OBROKE!

Ugodni paketi Trio
internet – televizija – telefonija

prvo leto od
29.99 €/mesec

DELOVNI ČAS:
PON - PET
8.30 h - 12 h
ter 14 h - 18 h
SOB
8.30 h - 11.30 h

TelekomSlovenije

POOBlašČENI PRODAJALEC

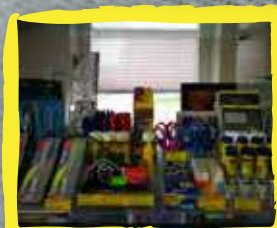
TEKSTIL Nova vas

DELOVNI ČAS

PON - PET: 8.00 - 18.00

SOB: 8.00 - 13.00

Nedelje in prazniki: zaprto.

ŽENŠKA, MOŠKA,
OTROŠKA OBLAČILA,
ŠOLSKE PRIPOMOČKI,
POSTELJNINE,
BRISAČE,
DARILNI PROGRAM.

VPIS v likovno šolo LICE 2018/2019

Likovno izobraževanje za odrasle in otroke

Prijave zbiramo
do konca septembra
na elektronskem naslovu
galerija@amis.net,
po telefonu 01/836 93 34 ali
v Rokodelskem centru Ribnica
od ponedeljka do
petka med 9. in 17. uro.

Likovno izobraževanje za otroke:

letni program za osnovnošolce

- Šolanje poteka skozi celo šolsko leto,
1x tedensko po 2 uri
- Šolnina znaša 30€ na mesec

letni program za predšolske otroke

- Šolanje poteka skozi celo šolsko leto,
1x tedensko po 1 uro
- Šolnina znaša 20€ na mesec

Likovno izobraževanje za odrasle:

4-letni osnovni program slikarstva,
kiparstva in grafike pod vodstvom akademske
izobraženih umetniških ustvarjalcev

- Šolanje poteka skozi celo šolsko leto, 1x tedensko po 3 ure
- Šolnina znaša 40 € na mesec
- Po zaključenem 4-letnem programu
možnost vpisa v projektne letnike kiparstva, slikarstva, grafike

Vsa dodatna pojasnila boste prejeli na informativnem sestanku,
ki bo konec septembra v Rokodelskem centru Ribnica.

Lice

Likovno
izobraževalni
centri
Galerije
Miklova
hiša

galerija H miklova hiša

Likovno-izobraževalni program LICE se izvaja v ateljejskih prostorih v Rokodelskem centru Ribnica,
Cesta na Ugar 6, 1310 Ribnica.

Več informacij o likovno-izobraževalnem programu LICE in vpisno prijavnico najdete na spletni strani
Galerije Miklova hiša (<http://www.galerija-miklovahisa.si/razpis-likovna-sola/>)

Branal

z vami od leta 1992

- Opravljamo storitve **sečnje, spravila in odkupa lesa.**
- Zagotavljamo korektne cene, izmere in zanesljivo plačilo.
- Smo zanesljivi, odzivni in učinkoviti.

Preizkusite nas!

ISO 9001
ISO 14001

BUREAU VERITAS
Certification

Vaš klic pričakuje odkupovalec
Damjan Gornik
041 792 341, damjan@branal.si

telemach

PRAZNUJTE SKUPAJ Z NAMI

500.000

MOBILNIH UPORABNIKOV

IN ZATO DAJEMO **-50%** NA PAKETE VEČ IN TROJČKE

12 MESECEV
ZA NOVE UPORABNIKE

Pooblaščen prodajalec: **Telemach Ribnica**, Škrabčev trg 16, 1310 Ribnica, Tel: 070 321 444
Odpirni časi: Pon-pet: 09:00 - 12:00h in 14:00 - 19:00h, Sobota 08:00 - 12:00h, Nedelja: /

Akcijska ponudba »VSE CENE NA POL« velja od 16. 7. 2018 do 31. 8. 2018 za nove in obstoječe naročnike ob sklenitvi novega naročniškega razmerja za pakete fiksnih storitev TROJČEK na kabelskem (koaksialni ali optični), IP ali OŠO priključku Telemacha in mobilnih storitev iz družine VEČ in NET VEČ. Pogoji za pridobitev ugodnosti je vezava naročniškega razmerja za 24 mesecev. Pred nakupom/sklenitvijo naročniškega razmerja se o cenah in pogojih ponudbe pozanimajte na www.telemach.si, na brezplačni telefonski številki 080 22 88 ali na prodajnih mestih Telemach.